

DOMOLJUB

Dopise in spise sprejema uredništvo »Domoljub«. — Telefon 25-49. Stanje 38 Din za celo leto, za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din.

Prostor ene drobne vrstice v inseratnem delu stane 10 Din. — Naročnino inserate in reklamacije sprejema u p r a v a »Domoljub«. — Telefon 29-92

Zavednost

Ni ga več kraja v naši domovini, kjer bi ničesar ne vedeli o evharističnem kongresu v Ljubljani. Prav tako je tudi že znana beseda, da ta kongres ne sme biti samo gola, zunanja manifestacija enega ali dveh dni, kongres mora roditi trajne sadove.

Tudi tele vrstice naj k temu vsaj oddale malo pripomorejo. Govoriti hočemo o zavednosti. Imenujemo jo tudi zavest. Tudi izraza ponos ali prepričanje povesta skoraj isto. Brez naše zavednosti tudi evharistični kongres ne bo rodil vztrajnih sadov.

Ce hočemo poznati nezavedne ljudi, potem poglejmo samo apostole pred prihodom Sv. Duha. Svoje naloge v bodočem Kristusovem kraljestvu se niso prav nič zavedali. Pred očmi so imeli le svojo lastno korist. Prepirali so se, kdo bo prvi, kdo bo drugi v Kristusovem kraljestvu, zadovoljni so bili, da so smeli s Kristusom hoditi, da je Kristus zanje skrbel, za svoje delo v duhovnem Kristusovem kraljestvu se niso dosti brigali, svojega namena in pomena se niso zavedali nič, prav nič.

Danes ni med ljudmi dosti drugače. Koliko jih je med nami, ki so do pličice podobni apostolom tistih dni. Če le niso še slabši. Mislijo, hočejo, žele in delajo in govore le to, kar drugi hočejo, če je tako prav ali ne, za to se ne brigajo.

Povejmo pa takoj, da zavednost ni trma. Samo to naj bi bilo dobro in pravo, kar jaz imam, kar jaz govorim, vse drugo bi bilo pa manj ali pa nič vredno. Zaveden človek poslušal mnenje drugih ljudi, ga tudi upošteva, zna pa misliti s svojo glavo. Ni kakor igrača, s katero se otrok po mili volji igra, dokler se mu zdi, potem se je pa naveliča in jo vrže lepo v kot ali jo pa razbije. Zaveden človek ni, kakor travna bilka, ki jo veter nagne zdaj proti severu, zdaj na jug, pa spet na vzhod ali pa zahod. Zaveden človek misli s svojo lastno glavo, s svojo lastno pametjo, ima svojo lastno voljo; kar za pravo spozna, tega se bo držal, za to bo delal, če bo treba tudi — trpel. Zaveden človek je kakor magnetna igla, ki včasih tudi malo zatrepeta in se nemirno giblje semtertja, če jo kdo močno potrese, pa se kmalu spet umiri in uravnovesi in kaže svojo stalno smer na sever in na jug.

Mi ljudje smo kakor žitno polje. Žitno polje je naš up in naša nada. Mnogo mu zaupamo in mnogo od njega pričakujemo. Če vidimo, da žitna stebila ob času zoritve stoje ponosno pokoncu in se le takrat malo nagibajo, kadar potegne veter, potem zmagujemo z glavo in si ne prerokujemo dobre letine. Če žito prezgodaj pade, recimo vsled preobilnega deževja, potem vemo, da bo letina bolj slaba, klenega zrnja bo le malo, slame malo več. Kadar pa se bilke začno klanjati pod svojo

lastno težo, takrat bo pa naša sodba drugačna: »Dosti dobrega zrnja bomo pridelali.« Podoba je jasna. Od zavednih ljudi dosti pričakujemo in se lahko vsak čas nanje zanašamo; upanje nas ne bo varalo. Na trs, kterege veter maje, na šviga-švago ljudi, ki se danes zavzemajo za dobro stvar, jutri jo pa že obsojajo: na take ljudi, da bi se kdo zanašal! Med zavednimi ljudmi je doma mož-beseda, med omahljivi pa lahko iščeš in najdeš figa-može, če hočemo to reč povedati čisto po domače.

Zavednost ima zadosti obširno polje. Nekatera taka polja si hočemo v kratkem ogledati. Pokazati hočemo resnično, pravo zavednost, ogledali si bomo pa tudi njene izrodke, njene napake in pomanjkljivosti. Tako bomo tudi najlažje povedali, v čem je bistvo zavednosti. Več ko vsa razlaga, kaj

je zavednost, nam bodo povedali razni primeri iz vsakdanjega življenja.

Govorili bomo o stanovski zavednosti. Vsak stan je dolžan samega sebe, svoje delo in svoj namen ceniti in spoštovati. Seznanili se bomo s narodno zavednostjo. Tudi vsak narod je dolžan, da čeni sebe in to, kar je njegovega. Spregovorili bomo besedo o družabni zavednosti; saj vemo, da je človek družabno bitje. V skupnosti je moč, posameznik ne pomeni mnogo.

Zavest je stebel, ki nas drži kvišku, ki podpira vse naše dejanje in ravnanje, brez zavednosti smo slabši, omahljivi, dvomljivi. Sv. apostol Juda bi nam povedal, da smo brez zavednosti sramota pri bratskih obedih, ki bi se brez sramu gostili in sami sebe pasli, kakor brezvodni oblaki bi bili, ki jih vetrovi mimo podo, kakor divji morški valovi, ki izmetavajo nesnago, kakor blodne zvezde — recimo utrinki, — katerih čaka črna tema na veke.

Naš banovinski proračun

I. Izdatki.

Ze v zadnji številki smo izpregovorili o našem banovinskem svetu in njegovem proračunu par načelnih besed, a danes, ko smo dobili v roke tudi podrobni proračun in smo lahko zasledovali tudi že vsaj del poteka obravnave o tem proračunu, moremo preiti tudi v podrobnosti. To je potrebno tem bolj, ker tvorijo banovinske davštine gotovo prav občutno breme vsega prebivalstva in ker je ravno proračun vedno najvernejše ogledalo dela vsake ustanove. In katera ustanova naj bi nas bolj zanimala kot ravno tista, ki naj nam predstavlja nekako našo slovensko samoupravo.

Kot smo že zadnjič omenili, znašajo redni izdatki proračuna vsoto 89,090.517 Din.

Toda to še ni vse. K tem izdatkom pridejo namreč še izdatki za cestni in kmetijski fond, tako da znašajo izdatki vsega proračuna:

1. redni proračun sam . . .	89,090.517 Din
2. cestni fond	6,180.000 „
3. kmetijski sklad	2,000.000 „
skupaj	97,270.517 Din

ali okroglo 100 milijonov dinarjev. Od tega odpade 26,057.822 Din za 1351 banovinskih nameščencev, ostanek 71,212.695 Din pa za vse druge izdatke.

Prvo, kar pade človeku v oči, je jako visoka postavka za osebne izdatke, ki znašajo nad eno četrtino vsega proračuna. Če poleg tega še pomislimo, da so današnje redne plače javnih nameščencev po večini skromne, ostane le možnost, da ima banovina za tako delo, kot ga vrši, preveč uslužbencev. Ker vemo, da jih ponekod še primanjkuje, n. pr.

cestarjev, jih je torej drugod prav mnogo preveč. To je v zvezi z birokrati-zmom, ki ovira hitro, smotreno in uspešno delo vse naše uprave, kar povzroča ljudstvu nedogledno škodo.

Glede ostalega proračuna smo povedali že zadnjič, da ne kaže niti najmanjšega programa. Gospodje, ki so ta proračun sestavljali in o njem sklepali, očitno nimajo ne volje in ne sposobnosti za tak posel, kajti čeprav je danes pri nas po zaslugi Uzunovič-Kramar-Pučljeve JNS na tleh prav vse, ni v banovinskem proračunu videti niti ene globlje misli in niti enega načrta, kje in kako res pomagati.

Preobširno bi bilo razpravljati o vseh panogah in oddelkih proračuna. Danes naj se samo dotaknemo vsaj prosvetnega, kmetijskega, socialnega in tehničnega oddelka, o posameznih stvareh bo pa vsekakor treba podrobneje še govoriti.

Torej prosvetni oddelek! Najprej imamo tu izdatek nad 800.000 Din za naše srednje šole in učiteljska, glede katerih prav res ne razumemo, kako morejo priti v breme banovine, zlasti ker nima nanje niti najmanjšega vpliva. Na drugi strani pa vemo, da morajo plačati starši naših srednješolcev ob pričetku šol. leta stotisoče šolnine, s katero bi se morali po vsej pravici kriti stroški za večino potreb, ki jih navaja proračun in bi bile šole s temi stvarmi lahko pač precej boljše pre-skrbljene nego so danes. Vprašamo: ali je banovina sploh ukrenila že kak korak, da ostanejo vplačane šolnine na dotičnih zavodih.

Še bolj upravičeno ugovarjamo skoro vseni postavkam pod naslovom »narodna

prosveta, kajti vprav smešno je zapravljati denar za podpiranje in ustanavljanje raznih društev in knjižnic, ko pa na drugi strani vemo, da je še danes zaprtih več sto društev in knjižnic, ki so vzorno skrbela za »narodno prosveto« brez vseh banovinskih podpor. Vsekakor bi tudi radi vedeli, kako in kam se razdeljujejo stotisoči raznih drugih podpor iz tega proračuna, kajti prav dobro nam je znano, da le premnogi najpotrebnejši že leta in leta ne dobijo niti pare.

»BOGOLJUB«

najboljši in najlepše opremljeni nabožni mesečnik v naši državi. Ima vedno lepe slike v bakrotisku. Pišite, da ga Vam pošljejo na ogled. Naslov: »Bogoljub«, Ljubljana, Jugoslov. tiskarna.

O uporabljanju javnega denarja zahtevamo tudi javnih obračunov, kajti vsi le predobro poznamo krivično postopanje

Najbolj nas zanima kmetijski oddelek. Danes tarejo našega kmeta zlasti dolгови, previsoki davki, razvrednotenje pridelkov, ohranitev zadružništva in nemožnost prodaje pridelkov. Osnovna dolžnost banovine bi bila zastaviti vse svoje sile, da po svojih močeh pomaga pri reševanju teh življenjskih vprašanj našega kmetijstva, a kdor pogleda v proračun kmetijskega oddelka, mora misliti, da se naš kmet naravnost valja v blagostanju. Nikjer niti ene velikopotezne akcije, nikjer nobene ideje, povsod samo birokratično krpanje brez smotra. Med drugim vidimo tudi tu težke tisočake za kmetijsko in gospodinj-sko izobrazbo, dočim na drugi strani vsi vemo, da so velik del te izobrazbe, ki ni banovino ničesar stala. Zakaj stotisoče za nagrade za kmetijska predavanja na šolah, če so pa učitelji že po svoji službeni dolžnosti obvezani k izvenšolskemu delu in spada ta pouk tudi med obvezne učne predmete. Proračun navaja dalje še sto in stotisoče drugih podpor, a nikjer ni niti približno označeno, kdo jih bo deležen.

Slično je s tehničnim oddelkom, ki ima skrbeti v prvi vrsti za prometna sredstva. Kje nas tu čevlji najbolj žuli? V izgraditvi že sto in stokrat premišljenih novih cestnih in železniških zvez, ki bi bila nedoglednega pomena za vse slovensko gospodarstvo. Toda tudi v tem pogledu ni v našem proračunu niti sledov, kakor da bi prav res ničesar ne potrebovali. Tudi delo banovine to dokazuje, kajti gradili smo cesto, ki je bila menda stokrat nujnejše kot pa dobra cestna zveza z — Sušakom. Vprav neverjetno se človeku zdi, da je v proračunu predvidenih za študije in projekte za melioracije in regulacijo potokov ravno toliko kot za ta dela sama. Pa bo že res, kajti tako stoji črno

Bala in darila za neveste!

Servis za črno kavo . . . Din 30.-
Servis za čaj ali kavo 15 delni Din 30.-
Jedilni servis 26 delni . . . Din 250.-

Nedolje kupite pri nas steklo, kuhinjsko posodo, prle, porcelo itd. Za neveste še poseben popust, ako kupijo te predmete pri nas.

ANT. KRISPER

Štritarjeva ul. 1-3 Ljubljana Mesni trg 26

RAZGLLED PO SVETU

Odpadniki še nikdar niso koristili nobenemu narodu

Ono nedeljo je govoril v Celovcu avstrijski kancler dr. Sušnik. Rekel je med drugim: »Za Koroško ni važno samo gospodarstvo, marveč tudi mora dokazati, kako Avstrija vzorno rešuje manjšinsko vprašanje. Ker nam je narodnost samo ob sebi umevna, podajamo roko vsem, ki govorijo slovenski jezik in so z nami vred zvesti državi.«

Iste dne popoldne se je zgledilo pri kanclerju odposlanstvo koroških Slovencev, ki so mu podali svoje želje. Kanclerju so zlasti tolmačili, da je predpogoj za napredovanje južnega dela Koroške pravična šola, ker je trajno nevzdržno, da bi se slovenski mladini jemala celo možnost, da se priučijo slovenske

abecede. Pri imenovanju novih občinskih odborov naj bo manjšina primerno upoštevana.

Kancler je naglasil, da je v korist sedanje vlade, ako so tudi Slovenci, katerim zvestoba do avstrijske domovine ni bila vselej lahka, zadovoljni s svojo državo. In nadaljeval je s povzdignjenim glasom: »Ohranite in gojite zvestobo veri in slovenski narodnosti, ki vam jo zapovedujeta božja in naravna postava. Avstrijska vlada vas bo v tem vašem strem-ljanju polno podpirala, ker odklanja vasko hoteno raznarodovanje. Povejte svojim rojakom: Narodni odpadniki še nikdar niso koristili nobenemu narodu. — Naj bi lepim ob-ljubam skoro sledila — dejanja!

KATOlišKA CERKEV

s Dreuiz. Stejni požar je uničil v misijonu Antisirabe na Madagaskarju tri cerkve, eno šolo in stanovanje katehistov. — Za sveto leto so jezuitski misijonarji v indijski Bom-bayu priredili pasijonske igre po zgledu znamenitih iger v Oberammergau-u. Iger se je udeležilo okrog 20.000 ljudi. — V zakonodajni svet v Indiji je bil na mesto Panniz Selvana, ki je postal notranji minister, zopet izvoljen katoličan Sadanam Gounder. Za napredek katoliške vere v Indiji je silno važno, da zasedejo katoličani čimveč odličnejših mest. — Komunisti delajo še vedno misijonarjem velike ne-prijetike po raznih kitajskih krajih. — V Mandžuriji je vas, ki je vsa katoliška in vzorna v vsakem oziru. Ustanovilo jo je 8 katoliških družin iz Santunga pred 130 leti. Danes ima 2000 prebivalcev. Vas je podobna samostanu. Obdana je z zidom, v sredi ima

na belem in slovensko ljudstvo mora tako gospodarstvo plačevati in do nedavnega je moral človek še ploskati, če ni hotel v — luknjo.

Prav isto je z banovinsko socialno in zdravstveno politiko. Preskrba siromakov in onemoglih je pri nas že prava sramota in vnebovpijoč greh, toda po mnenju trenutnih gospodarjev naše banovine naj očitno ostane tako tudi za naprej. Ljubljanska bolnišnica postaja . . . Svet za nje-njo razširjenje je kupljen že par let, a na razširjenje samo smo pozabili. Poleg skrbstva za onemogle siromake in za zdravstvene ustanove spada danes med glavne naloge socialnega skrbstva skrb za zanemarjene otroke in za brezposelne. Toda mi zastoj iščemo v proračunu kakršenkoli program v tem pogledu. Res je, pred leti so ustanovili za podpiranje brezposelnih poseben »bednostni sklad«, toda že ob priliki lanske proračunske debate smo povedali o njem svoje mnenje, kolikor je bilo seveda v tedanji nepozabni »svobodni« Uzunovič-Kramer-Pueljevega sploh mogoče. Danes jasno in odkrito izjavljamo, da je način zbiranja tega sklada naravnost neosocialen, razdeljevanje tega fonda pa nevzdržno.

cerkev, v kateri je vsak dan sv. maša, zvečer pa večernice. Prebivalci vzdržujejo tudi majhno posadko vojakov, ki jih varuje pred roparji. — Prvo mošejo (turško molitnico) so postavili te dni muslimani na Japonskem. — V Fuknoki na Japonskem, kjer deluje tudi Slovenka s. Zupančič, so slovesno odprli katoliško srednjo šolo. — Navzoč je bil tudi vladni zastopnik in več odličnih profesorjev. Minister je obljubil, da bo dal šoli vladno priznanje. — Na državno (pogansko) univerzo Vaseda na Japonskem je bil pozvan misijonar p. Candan, da predava poganskim slušateljem o krščanstvu.

BOLGARIJA

s Zadnje ljudske štetje se je vršile na Bolgarskem 31. decembra 1935. Ta dan je znašalo prebivalstvo 6.081.049, dne 31. dec. 1926 pa 5.478.741 in 21. decembra 1920 pa 4.845.971. Gostota prebivalstva je torej znašala leta 1934 59 na kvadratni kilometer, leta 1926 samo 58, leta 1920 pa 47 na kvadratni kilometer. Prebivalstvo Sofije (s predmestji) je doseglo okoli 330.000 duš (nasproti 232.000 leta 1926).

AMERIKA

s Razno. V Clevelandu sta podnevi prišla dva roparja v zlatarsko prodajalno Franks Cerneta. Njega in njegovega sina sta ustreljivala z revolverji, ju zvezala in zaprla v klet. Med tem sta odnesla zlatnine, ur in diamantnih prstanov za 10.000 dolarjev. — V Des Moines Iowa je umrl 59 letni Frank Galantin, doma iz okolice Celja. — V Fairportu je umrl Anton Zalar. — V Clevelandu

BANKA BARUCH

15 Rue Lafayette, Paris

Odpremijo denar v jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kursu

Vrši vse bančne posle najkulantneje

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: BELGIJA: No 3004-64 Bruxelles. FRANCIJA: No 1117-24 Paris. HOLANDIJA: No 1404-06 Ned. Amst. LUXEMBURG: No 5067 Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice

KAJ JE NOVEGA

5. maja bomo zopet volili

Dne 6. februarja 1935 je bil objavljen ukaz o razpustu narodne skupščine in o razpisu novih volitev. Glasi se:

V imenu Nj. Vel. kralja Petra II., po milosti božji in volji naroda kralja Jugoslavije, so kraljevi namestniki na predlog ministra notranjih zadev in po zaslišanju ministrskega sveta na temelju čl. 32 ustave ter §§ 1 in 2 zakona o volitvah narodnih poslancev za narodno skupščino sklenili, da se narodna skupščina, izvoljena 8. novembra 1931, razpusti. Volitve narodnih poslancev za štiriletno skup-

ščinsko dobo, po čl. 54 ustave, se bodo vršile po vsej kraljevini v nedeljo, dne 5. maja, po predpisih zakona o volitvah narodnih poslancev za narodno skupščino. Narodna skupščina, izvoljena na dan 5. maja 1935, se skliče k izrednemu zasedanju dne 3. junija 1935. Notranji minister naj izvrši ta ukaz. — Pavle I. r. Dr. Stanković I. r. Dr. Ivo Perović I. r. — slede podpisi ministrov.

VINA

Za težko delo Vam z dobrim
vino in postrežbo
Centralna vinarna v Ljubljani

IZ DOMAČE POLITIKE

d Razglas banske uprave občinam glede volivnih imenikov. Iz razglašene posnemamo: Občinske uprave morajo takoj razgrniti v občinskem uradu volivne imenike vsakomur na vpogled. Vsekdo ima pravico volivni imenik tudi prepisati ter zahtevati popravek, bodisi zase, bodisi za koga drugega. Popravki, ki jih je občina v volivnem imeniku v januarju letos izbrala, od okrajnega sodišča še niso potrjeni in za te volitve ne veljajo. Zato naj se vsakdo za sebe ali za druge sam prepriča, ali so vsi upravičenci vpisani v volivni imenik, odnosno izbrisani, ako nimajo volivne pravice, ter naj takoj zahteva potreben popravek volivnega imenika. Popravki se morejo zahtevati samo še do vstetega petka, t. j. do 22. februarja 1935. Voliti bo mogel samo tisti, ki bo v volivnem imeniku vpisan. Reklamacijski rok že teče in naj se volivni imeniki takoj pregledajo in zahtevajo popravki. O vloženih reklamacijah odloča občinska uprava. Občinska uprava je dolžna rešiti vse reklamacije v rokih, ki so predpisani v zakonu. Dodatni zakon z dne 20. julija 1934 (Službeni list št. 480-60) podaljšuje dobo bivanja v občini kot pogoj za vpis v volivni imenik na eno leto (poprej je moral stanovati najmanj 6 mesecev v občini).

d Dunajska »Wiener Zeitung« tudi piše o razpustu beogradske narodne skupščine ter pravi, da boče g. Jevtič voditi miroljubno politiko ne samo na zunan, temveč tudi na znotraj. Zato poudarja zlasti gospodarska vprašanja, da tako ublaži notranjepolitična nasprotstva.

d Za novega guvernerja Narodne banke je imenovan dr. Radosavljevič, načelnik ministrstva za trgovino in industrijo v pokoju. Časopisje piše, da je dr. Radosavljevič dober poznavalec naših gospodarskih razmer.

d Nečeto več poslušati. Na Svednico je etical poslanec Spindler shod v Slivnico pri Celju. Komaj je izpregovoril nekaj uvodnih besed, že se je začel poziv: »Prijetelji, za menoj!« In vse je zapustilo šolo.

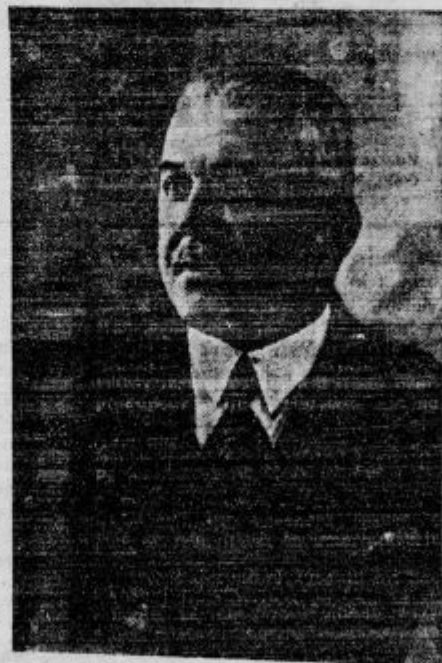
d Zakaj je Stane Vidmar volil g. Zebota. V zadnjem »Prelomcu« piše Stane Vidmar, da ni volil za prvo listo (Marušič-Kramer), ker je bil na njej predstavnik tiste struje, »zoper katero gre naš Boj.« Nesimpatično mu je tudi bilo, da postane Pudjev namestnik dr. Hansa Arko. g. Zebota pa je po mnenju g. Vidmarja znan kot najpoštenjši in najodličnejši nacionalni delavec ob naši severni

meji. »Na eni strani torej predstavnik struje, kateri smo napovedali najostrejši boj, pa za nameček še vstop predstavnika kočevskih Nemcev v parlament, na drugi naš iskreni slovenski nacionalist in poštenjak.«

d Nositelj liste Jugoslovanske narodne stranke (ne zamenjati z nacionalno) bo predsednik glavnega odbora te stranke g. Svetislav Hodžera.

Novega bana smo dobili

Pred par dnevi je bil imenovan za bana dravsk ebanovine g. dr. Dinko Puc, dosedanji župan ljubljanski.

Novi g. ban je bil v nedeljo zaprimežen v Beogradu, v ponedeljek se je ljubeznivo poslovil od ljubljanskega magistratnega uradništva, v torek pa je prevzel posle na banovini s tem, da si je dal najprej predstaviti vse uradništvo, nato pa se je podal na zborovanje banovinskega sveta, kjer je v daljšem govoru razložil načrt bodočega delovanja.

Kjer so na mizi brezverski veri sovražni časopisi, ne moremo pričakovati katoliškega duha, katoliškega ozračja.

OSEBNE VESTI

d Svoj 90. rojstni dan je obhajala Apolonia Kožuh roj. Polutnik v Brezicah. Bog jo ohrani do skrajnih mej življenja!

d Zlato poroko sta slavila Anton in Marjeta Jevce roj. Pirc v Orni vasi pri Ljubljani. Bog ju ohrani še mnogo let!

d Zlato poroko je obhajal te dni v Beogradu prijatelj Slovencev, nekdanji beograjski župan g. Kosta Glavinik. Na mnogo leta!

DOMAČE NOVICE

d 18. obletnico kronanja sv. očeta se pravi v Ljubljani v nedeljo ob 5 popoldne v veliki dvorani hotela Union. Na sporedu je slavnostni govor prof. dr. Karla Capudra in tudi predavanje s skioptičnimi slikami.

d Sarajevski nadškof dr. Sarič je naprotil papeža, da mu imenuje pomožnega škofa, ker zaradi visoke starosti ne more sam opravljati vseh poslov.

d Odposlanstvo Glavne sadružine izve je obiskalo kmetijskega ministra dr. Jovanovića ter se mu zahvalilo za izvršene spremembe v uredbi o zaščiti kmetov. Obenem je odposlanstvo izrazilo željo še za nekatere manjše spremembe nujnega značaja v drugih gospodarskih uredbah.

— Pri pokvarjenem želodcu, vnetju v črevesju, slabem okusu, glavobolu, mrzlici, zaprtju, bruhanju in driski učinkuje že en kozarec naravne »Franz-Josef« grenčice zanesljivo, hitro in ugodno. Znameniti zdravniki za želodčne bolezni izpričujejo, da se »Franz-Josef« voda za z jedjo in pitjačo preobložena prebavila izkaže kot prava dobrota.

d Dolgovi banovin v letu 1933 v milijonih Din so sledeči: dravska 50,6, savska 21,6, vrbska 38,8, primorska 0,6, drinska 23,2, zetska 22,2, donavska 6,1, moravska 13,7, vardarska 3,0 Din. Največ so banovine dolžne Državni hipotekarni banki, in sicer 105,0 milj. Din ali 58,4% vseh dolgov, na drugem mestu kot upnik banovinske samouprave hranilnice z zneskom 70,2 Din. Dolgovi dravske banovine so bili narejeni predvsem pri regulativnih hranilnicah 46,6 milj. Din, nadalje pri zasebnih domačih denarnih zavodih 1,66 milj. Din itd.

d Zborovanje za hitro zgraditev železnice Št. Janž—Sevnica se vrši 17. februarja v Trebnjem.

d Šparanje. Prometni minister je izdal odlok, da se več ne imenujejo pomočniki oblastnih železniških direktorjev, ker bodo vsa ta mesta odpravljena.

d O silno slabih učnih uspehih poročajo iz raznih krajev. Tako je bilo v Učicah izključenih iz gimnazije 75 učencev, iz sarajevskih gimnazij pa 52 dijakov in 110 dijakov. Ni čuda, da so učni uspehi tako nezadostni, saj se dijake celo z višjih mest sili v vse mogoče sporte, samo resnemu učenju ne.

d Pri nagnjenju k maščobi, protinu, sladkosti izboljšuje naravna »Franz-Josefov« grenčica delovanje želodca in črevesa in trajno pospeši prebavo.

d Kako se je ujel. Na Gorenjskem nekje je nekemu posestniku zmanjkalo v skladovnici, namenjeni za prodajo, vsak dan nekaj polen. Dasi je slutil, kdo bi bil uzmovilec, vendar se je hotel o slutnji prepričati, toda na način, ki bi bil lahko usoden. Vzel je posebno lepo poleno in ga navrtal, v izdolbino pa nasl

smoednika, nakar je poleno zopet položil vrh kiade tako, da je moralo priti nepoklicanemu uzmoviču prvo pod roke. Ko je tat videl, da kmeta ni v bližini, je po svoji navadi prišel ter »sunil« par dolgih polen, jih doma razžagal ter vtaknil v štedilnik. Učinek je bil grozen: počilo je, pokadilo se je, se usedalo in ropotalo. Ko se je prah in dim razkahljal, ni bilo o štedilniku ne sluha ne duha, razneslo ga je. Tat najbrž ne bo šel nikdar več po drva, ki niso njegova last. — Učinkovito, a — nevarno.

d Nad 3000 ljudi je obiskalo misijonsko razstavo v Celju.

d V kratkem bo objavljena odredba o gozdarskem svetu, ki bo posvetovalni organ ministrstva za gozdove in rudnike v nadeinih in splošnih gozdarskih vprašanjih.

d V sovjetske Moskve je odpotoval na šahovsko tekmovanje znani naš šahist Vasja Pirc. V poljski Varšavi se sestane s šahovskimi mojstri Capablankom, Lilienthalom, Spielmanom in Florom ter bodo nadaljevali pot v Moskvo skupaj. Pirc bo igral v Moskvi in Leningradu in se povrne okrog 1. aprila 1935 v domovino.

d Obmejni promet med našo kraljevino in Albanijo se je odprl 7. februarja. V najkrajšem času prične voziti avtobus med Bitoljem in Korčo.

d Ponarejeni kovanci po 20 Din so se pojavili okrog St. Jerneja na Dolenjskem.

d Finančni minister je odredil, da fin. ravnatelji lahko veljavno izdajajo in podpisujejo odloke na prošnje za odlog davkov do 50.000 Din, vendar najdalje do konca tega leta.

d Mestno občinsko zastopstvo Belgrada je na zadnji seji vrnilo vasi, ki so nekaj časa pripadale belgrajski občini, njihovim prejšnjim okrajem.

d 2449 bolnih oseb ženskega spola je sprejela novoodrta ženska bolnišnica v preteklem letu. Bolnišnica razpolaga sedaj s 132 posteljami.

d Veliki Zagreb, ki sega v polkrogu od Jelačičevega trga 10 km daleč, ima po zadnjih podatkih 272.600 prebivalcev.

d Moč ledu. Štiri centimetre debel led more nositi ležo srednjetežkega posameznega. Osem centimetrov debel led nosi že korakajočo infanterijo, enajst do šestnajst centimetrov zadostuje za kavalerijo in lahko topništvo. Pri štiridesetih centimetrih pa kljubuje led pritisku najtežjih bremen.

d Brzovlak Zagreb—Čakovec. Zagrebško železniško ravnanje je sklenilo, da uvede med Varaždinom in Zagrebom brzovlak. Tako se bo sedanja vožnja 4 ur znižala na 2 in pol uri.

d Kmetički magazin v Ljubljani, Krekov trg 10 (nasproti Mestnega doma), Vas postreže z najboljšim blagom in najnižjimi cenami. Obiščite to trgovino in prepričajte se!

NESREČE

d V Turnišu pri Ptujju je zgorela hiša zidarja Albina Vnuku.

d Poldrug milijon dinarjev škode je napravil ogenj v Batini tvornici v Borovem.

d Pri telovadbi si je zlomila roko trgovska učenka Vida Ribarič iz Krčevine pri Mariboru.

d V Cirkoveh na Dravskem polju so pogoreli sledeči posestniki: Katarina Zumer, Franc Paj, Elizabeta Tominc in Franc Beklan. Zgorela so štiri stanovanjska poslopja in pet

gospodarskih z vsami pridelki in poljskim orodjem.

d Prepozno sta zaslišala vlak. Ono nedeljo zvečer se je zgodila pri prvi žuvalnici v Brezovcu pri Belovarju strašna železniška nesreča. Adolf Rein, 21 letni uradnik iz Zagreba je v Brezovcih obiskal svoje starše in je zvečer s svojim mlajšim bratom Rudolfom šel po železniški progi na kolodvor v Belovar, da bi se odpeljal v Zagreb. Ker je bila tema in je bril močan veter, brata nista čula vlaka, ki je vozil proti postaji. V zadnjem hipu sta začula vlak in se vrgla na tla, da bi se rešila smrti. Rudolfu se je to posrečilo, ker se je vrgel v jarek, medtem ko je starejši brat padel naravnost pod vlak. Lokomotiva ga je vlekla kakih 20 m.

d Še pometamo! Svilena nogavice v vseh barvah par 5 Din, močno končana tkanina 10 Din. Stermeek, Celje.

d V kazalec desne roke se je sbočil 46 letni Franc Hočvar, viničar z Velikega vrha v ptujski okolici. Sledilo je zastrupljenje krvi in ga v bolnišnici, ker je prišel prepozno, niso mogli več rešiti smrti.

d V jarku je utonil Nagode Franc, brezposelni železovnikar iz St. Vida nad Ljubljano.

d V mlaka je padel in smrtnil posestnik Franc Rojnik pd. Lovrenc iz Zakla pri Gomilskem.

d Pri isihjasu sledi na kozarec naravne »Frans-Josefovec« grenčice, popite jutraj na teče, brez truda izdatno iztrebljenje drevesa, kar povzroči ugoden občutek olajšanja.

NOVI GROBOVI

d V ljubljanskem Leonišču je odšel k Gospodu po večno plačilo senator dr. Valent. Rožič. Bog mu daj večni mir in pokoj!

d Pojo, pojo zvonovi od daljnih dveh strani. Na Bohinjski Boli je umrl 80 letni Blaž Gogola, vsa leta naročnik »Domoljubec«. — V Trobljah pri Slovenjgradu je odšel v večnost 78 letni Ferdinand Krevh, oče g. župnega upravitelja pri Sv. Antonu na Pohorju. — V Hrušici je na veke zatisnil oči vrli gasilec Matija Kobentar. — V Motniku nad Kamnikom je zapustil solzno dolino diplom. pravnik Anton Hribovšek. — V krški bolnišnici je zaspal v Gospodu g. Jožef Sribar, župnik v Artičah. — V Mengšu je odšla v večnost Marija Sirc, soproga šolskega upravitelja v poklju. — V Zalogu pri Moravčah je umrl Franc Bregar, posestnik in graščak. Zapuščena soproga in 9 nepreskrbljenih otrok. Doigo let je bil naročnik našega lista. — V Ljubljani so umrli: sodni ravnatelj v pok. Jernej Sočnik, posestnik in vrtnar Valentin Pivk, Marija Vidic, soproga ekspedienta Jugoslov. knjigarne Helena Supin, mestna babica Ema Baraga roj. Staral, vdova kroj. mojstra Marija Jeločnik in 78 letna Marija Bukovec. — Naj počivajo v miru!

SNEŽNOBELO PERILO DA

Platorog
terpentinovo milo!

RADIO

od 14. do 21. februarja.

Vsak delavnik: 12 Plošče — 12.50 Poročila — 13 Čas, slavni tenorji na ploščah. — Četrtek, 14. februarja: 18 Vaška godba — 18.20 Smuška ura — 18.50 Srbohrvaščina — 19.20 Čas, jedilni list — 20 Prenos iz Belgrada — 22 Čas, poročila — 22.15 Radijski orkester. — Petek, 15. febr.: 11 Šolska ura — 18 O verstrih — 18.20 Radijski orkester — 18.40 Literarna ura — 19 Radijski orkester — 19.20 Čas, jedilni list — 19.30 Nac. ura — 20 Iz novih akordov — 21 Ruska glasba — 22 Čas, poročila — 22.15 Ksilofon. — Sobota, 16. februarja: 18 Radijski orkester — 18.15 Aktualnosti — 18.50 Radijski orkester — 18.50 Francoščina — 19.20 Čas, jedilni list — 19.30 Nac. ura — 20 Zunanji politični pregled — 20.20 Radijski variete — 22.20 Pesni in ples iz operet na ploščah. — Nedelja, 17. februarja: 7.30 Kmet. predavanje — 8 Plošče — 8.20 Poročila — 8.30 Koncert — 9 Versko predavanje — 9.15 Prenos iz trnovske cerkve — 9.45 Plošče — 10 Službeno razmerje delavcev in nametščencev — 10.20 Plošče — 10.40 Melodije iz »Izgubljenega valčka« — 11.40 Otroška ura — 12 Čas, Radijski orkester 13.30 Prenos smuških tekem na Visokih Tatrah — 15 Plošče — 16 Koncert — 19.30 Nac. ura — 20 Čas, jedilni list — 20.10 Praznik cvetočih češenj, drama — 21.40 Čas, poročila 22 harmonika. — Ponedeljek, 18. februarja: 18 Ta radio — 18.20 Plošče — 18.40 Slovenščina — 19.10 Zdravniška ura — 19.30 Nac. ura — 20 Prenos opere iz Belgrada. — Torek, 19. februarja: 11 Šolska ura — 18 Otroški kotiček — 18.20 Primorska kuhinja — 18.40 Nemščina — 19.10 Pravna ura — 19.30 Nac. ura — 20 Čas, jedilni list — 20.10 Glasbeno predavanje — 21.15 Schumanovi dueti — 21.45 Čas, poročila, 22 Plošče, 22.30 Angleške plošče. — Sreda, 20. februarja: 18 Plošče — 18.30 Pogovor s poslušalci — 19.30 Nac. ura — 20 Prenos opere iz Ljubljane. V otmoru: Čas in poročila.

Pevska zveza

Zborom, ki se priključajo, za veliki koncert Pevske zveze, ki bo na Petrovo v Ljubljani, sporočamo, da je prof. Tome dovršil krasno skladbo »Kruh iz nebes«, ki bo tvorila prvi del koncerta in bo zajela z že znanim oratorijem »Odrešenika sveta« najsvetejšo snov: Presv. Evharistijo in odrešenje. Note bodo prihodnji teden natiskane in jih bomo takoj razposlali. Priglasite se takoj, če nameravate sodelovati.

Pevski tečaj (PZ) za ta koncert bo ob koncu februarja v Ljubljani (enodneven), z oddaljene bomo pa uredili tečaje v njihovi bližini in jim bomo sporočili kraj in čas pravočasno. Zato se je treba pravočasno prigrasiti za sodelovanje.

»Pevece«, zadnji številki, sta šli na pošto. Nujno prosimo in pozivamo, naj vsakdo čim prej pošlje naročnino, da bomo mogli dalje. Prihodnja nova številka letnika 1935 izide v začetku marca. Tečaj bomo priložili položalce vsem naročnikom, medtem ko smo jih sedaj samo zamudnikom, da vedo, da imajo še dolg.

Znaki PZ so pošli, dobili je le še nekaj več, likih za pevovalce. Če bi se oglasilo še primerno število, bi naročili nove. Oglasite se, stanje 7 Din.

Zbori, ponavljajte pridno oratorij »Odrešenika sveta«! Vse delo naj velja pripraviti za veliki koncert v čast »Presv. Evharistije«.

II. EVHARISTIČNI KONGRES V LJUBLJANI

Petje na evharističnem kongresu. Da bo veličastnost evharističnega kongresa čim večja, bo v veliki meri pripomoglo petje, ki ga organizira pod roditvom skladatelja stolnega kanonika dr. F. Kimovca odbor glasbenikov gg.: msgr. Premrl, Puš, Tomc in Grzinič. Neposredno pod okriljem tega odbora bo pripravljeno petje za pontifikalno sv. mašo, ki jo bo 30. junija daroval na ljubljanskem Stadionu papežev legat. Ob tej priliki bo zbor nad 500 pevcev izvajal čudovito lepo koralno mašo, imenovano »Missa da angelis« (Angelska maša) ob spremljevanju posebne godbe. Na ta način je poskrbljeno, da se po želji sv. Cerkve koralno petje, ki najbolj odgovarja duhu sv. obredov, čim bolj razširi. Spremenljive mašne dele bodo peli figuravno; skladbe je nalašč za to priliko zložil g. dr. Kimovec. Ker so nekatere spevi kratki, bo mogoče vmes zapeti še kako himno k presv. Rešnjemu Telesu. Določeni sta zelo znani in priljubljeni Riharjevi »Sacris sollemnibus« in »Lauda Sion«. Ker je za lepo koralno petje treba skrbne priprave, so bili k sodelovanju pri sv. maši vabljene le ljubljanski zbori in zbori iz bližnje okolice. Po sv. maši bodo vsi verniki zapeli himno »Povsod Boga« s spremljevanjem skupnih godb. Petje bo vodil g. dr. Kimovec, ki bo posamezne zборе tudi sam nadzoroval pri skušnjah. Poleg tega bodo imeli pevovodje vseh pripravljenih zborov tečaj za pravilno petje koral. Poskrbljeno je dovolj, da bo petje pri slovesni sv. maši lepo in veličastno. — Vse ostalo petje je na skrbi »Pevske zveze«, katera bo tudi pripravila 29. junija zvečer koncert z nad 3000 pevci. — Petje pri polnočnici in pri procesiji ter slovesnih litanijskih bo ljudsko. In sicer bodo udeleženci peli sledeče pesmi: I. Evharistične: a) Sveti križ (Vavken); b) Usmiljeni Jezus (Hladnik); c) Presveto Srce, slavo (Hladnik); d) Castimo Te; e) Sveto; f) Glasno zapojmo. — II. Marijine: a) Lepa si roža Marija; b) Marija, Mati ljubljena; c) O Marija, naša ljuba Mati; d) Ti, o Marija, naša Kraljica (Potočnik). — Pri litanijskih se bosta pela dva odpeva: a) Marija, k Tebi uboge reve in b) stari, po besedilu tako globoki, po napevu navdse preprosti, pa tudi navdse učinkoviti »Le za Jezusom hodimo!«. — Pesmi za ljudsko petje, kot smo jih tu navedli, naj bi verniki sedaj več čas do kongresa ob vsaki priliki v domačih cerkvah prepevali, da se jih tako dodobra naučijo. Ni treba vedno čakati na organista, ki je mnogokrat itak že preobložen. Kdor jo zna, naj začne peti med molitveno uro, med deli sv. rožnega venca, drugi pa pomagajo, dokler je ne znajo vsi. Poglavitno je namreč pri ljudskem petju, da res vsi pojo. Petje je dvojna molitev, se pevcu kaj radi izgovarjajo. Res je, ali samo petje, kjer sodeluje navdušenje, gorečnost, ljubezen do stvari. Prosimo zato vse, ki čutijo kolikaj odgovornosti za veličastni in res učinkoviti potek evharističnega kongresa, da poslej vse storijo, da bi ljudsko petje res uspelo. Morda bo to ob naši dobri volji najboljši del kongresa, katerega bodo po številnih radio-zvočnikih poslušali širni svet. — Pri mladinski prireditvi 29. junija jutraj bo prav tako vsa mladina pela, in sicer sledeče pesmi: a) Lepa si, lepa, roža Marija (Premrl); b) Pojte hribi in doline; c) Jezus hoče v srce priiti (dr. Kimovec); d) Tebe ljubim moja duša (dr. Dolinar); e) Usmiljeni Jezus; f) Povsod Boga! — Og. veroučiteljice in učiteljice ter učiteljice naj prosimo, da z mladino te pesmi vadijo in jih pri šolskih sv. mašah pojejo. Podrobna navodila bodo še sledila. — Glede himne »Povsod Boga« pripominjamo, da bo izšla z novim besedilom in novim napevom. Zato dosedanje himne ne vadite več. — Monstre-koncert »Pevske zveze« bo v prvem delu obsegal obred zadnje večerje, ko je Jezus postavil zakrament presv. Rešnjega Telesa, drugi del pa bo tvoril znameniti Tomčev oratorij »Odrešeniku sveta«.

Mladina na evharističnih kongresih. Na svetovnih in drugih večjih evharističnih kongresih je ena najlepših slik — skupna služba božja in skupno sv. obhajilo otrok. Tudi naš II. evharistični kongres za Jugoslavijo želi zbrati okoli Dobrega Pastirja kar moč veliko število mladine. V Ljubljani posluje v ta namen poseben mladinski odsek pod vodstvom stolnega kanonika in znanega cerkvenega govornika dr. M. Opeke. Ta odsek bo vse potrebno pripravil, da bo mladinski nastop čim veličastnejši. Slavnost bo 29. junija jutraj na ljubljanskem Stadionu. Tam bo za mladino pridga, sv. maša in skupno sv. obhajilo. Med sv. mašo bo mladina deloma pela, deloma mo-

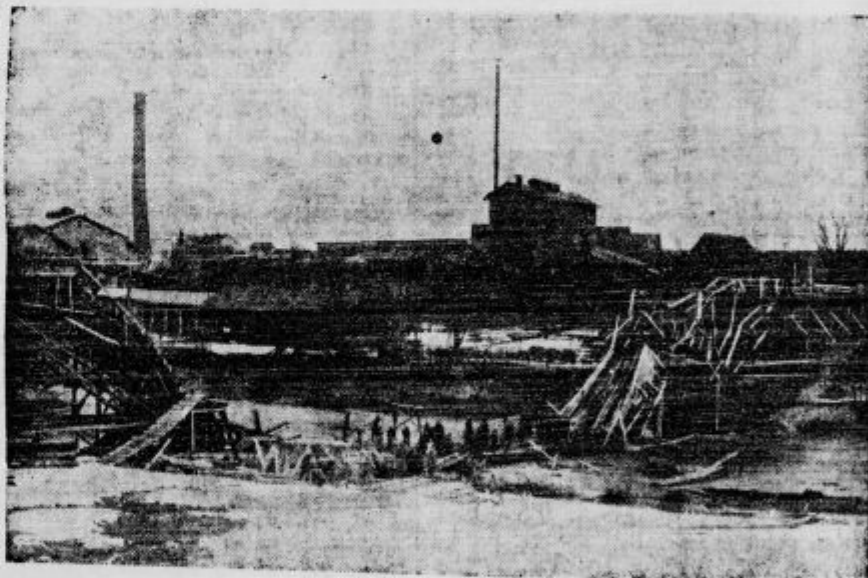
lila. Za obhajanje bo pripravljenih večje število duhovnikov, da ne bi prireditve predolgo trajala. — Sedaj pa je predvsem potrebno, da se prireditve na Stadionu udeleži res impozantno število mladine, in ne samo iz Ljubljane in njene okolice, temveč tudi iz podeželskih osnovnih šol. Zaenkrat naj stariši ukrepejo vse potrebno, da bodo mogli njihovi otroci takrat v Ljubljano. Vsaj do Velike noči pa naj gg. kateheti in gg. župniki ugotovijo vsaj približno število mladine, ki se bo iz njihovih šol udeležilo mladinskega nastopa.

Molitev za evharistični kongres. Sirom vse Slovenije je bilo razširjenih pred časom 300.000 podobic z evharističnimi slikami in z molitvijo za uspeh kongresa. Naj te podobice ne romajo med smeti, temveč jih čim marljiveje uporabljajte. Ne smemo pozabiti, da je Bog, ki daje rast. Daje pa onim, ki za to prosijo. In vsi moramo mnogo, mnogo moliti, da bi kongres ne le uspel po svojem sporedu, temveč posebno, da bi rodil mnogo trajnih sadov. Po družinah naj bi molitvico na podobicah skupno molili. Prav tako po šolah. Zlasti ti, mladina, stopi pogosto pred tabernakelj in prosi Jezusčka, naj vse delo glede kongresa blagoslovi.

Zagrebški nadškof dr. Alojz Stepinac, ki praznuje 80. rojstni dan, dne 80. letnico svojega rojstva.

Most čez Soro se je zrušil

Do nedavnega je vodil čez Soro pri pa-pirnici v Goričanih lesen most. Leseni most je voda odnesla in merodajni krajevni čini telji so si prizadevali, da bi se zgradil močan. krajevnim potrebam odgovarjajoči most. Gradbeno podjetje »Obnova« v Ljubljani je dobilo tozadevno delo za 360.000 Din in ga te dni izvršilo.

Ko so 6. februarja — na dan razpusta narodne skupščine žalostnega spomina — de-

lavci že odstranili opaž, je naenkrat zagrmel ves 50 metrov dolgi glavni lok betoniranega mostu v vodo.

Močno poškodovane so izvlekli iz razvalin gradbenega delovodjo 24 letnega Ivana Marolta iz Svetja pri Medvodah in 42 letnega tesarja Franca Kopača, doma iz Podreč pri Smledniku. Lažje poškodovana sta delavca Bohinc Franc in Krel Franc. Kaj je pravi vzrok nesreče, bo pokazala preiskava, ki je v teka

V Toulouse na Francoskem so zgradili leteti čoln (vodno letalo), ki je v krilih 50 m širok, 32 m dolg in 9 m visok. Šest motorjev po 850 konjskih sil goni orjaka s povprečno hitrostjo 230 km na uro. Šeboj lahko nosi 24.000 litrov goriva. V 12 razkošnih kabinah, ki so tako urejene kakor na največjih parnikih, je prostora za 70 potnikov.

PO DOMOVINI

Slovenskim bojevnikom!

Tovariši, pravi bojevniki! Dvignite na svojih občnih zborih visoko prapor slovenskega bojevnika duha, ki ne služi nikomur, razen svojemu narodu! Vedite, da so lepe besede odposlancev Osrednjega izvršnega odbora »Boja« le poslikana kulisa, za katero lahko drugi voditelji »Boja« pripravljajo razcep političnih sil! Zavedite se vendar, da sedanja »Bojeva« pravila, da vse pisanje »Preloma«, da ves politični program »Zbora« diše fašističnega duha, ki se pojavlja le v zunanje nekoliko drugačni, t. j. ju-

goslovanskim razmeram bolj odgovarjajoči obliki! Kakršnokoli podpiranje sedanjih voditeljev »Boja« tira pravi »Boj« v razsulo.

Zato mora iti vse vaše prizadevanje za tem, da se sedanja nedemokratska pravila »Boja« spremenijo. Predvsem pa z vso odločnostjo zahtevajte, da skliče Osrednji izvršni odbor »Boja« izredni zbor delegatov, na katerem nam bo mogoče izvoliti tako vodstvo, ki nam bo dajalo vso garancijo, da ostane slovenska bojevnika čast neomadeževana.

Bojevniki so zborovali.

(Dobrova.)

Občni zbor krajevne organizacije »Boja« se je vršil 10. febr. ob dobri udeležbi članov. Na občni zbor je prišel tudi delegat izvršnega odbora in tov. Strah, ki ga je odbor povabil. Po poročilu odbora smo prešli na volitve odbora in delegatov. Izvolili smo stari odbor in delegate, katerim smo izvolili še 4 namestnike. Pri sprejemanju novih pravil se je razvila ostra debata, kjer so člani pojasnjevali delegatu, da so nova pravila nedemokratska in da so potrebna drugačne spremembe. Zato so tudi sklenili, da se sprejem novih pravil odloži in da naj izvršni odbor skliče izredni občni zbor »Boja«, da se ta vprašanja rešijo tam na res demokratski način. Največ pojasnil nam je dal tov. Strah, za kar smo mu iz srca hvaležni. Govoril je tudi delegat izvršnega odbora o vzvišenih načelih, poštenosti, pravičnosti, enakopravnosti in svobodi vesti, na katerih da »Boje« trdno stoji in da istih ne bo nikdar opustil. V vsa ta načela smo dvomili že od vsega začetka in danes ljudem, ki nam kričijo na ves glas, da nas po teh načelih vodijo, več ne ver-

jamemo in nikdar nikomur verjeli ne bomo, ako ne bomo videli tudi dejanj, ki se bodo začeli ujemati. Da to nezapuščajo gospodje tudi zaslužijo, to sami prav tako dobro vedo, kakor mi člani. Ob 5/10 je bil občni zbor zaključen in so se člani razšli v dobri veri, da morata v »Boju« vladati res pravica in poštenost in da tudi ho.

Iz društva.

(Prežganje pri Litiji.)

Društvo Rdeči križ na Prežganjem je imelo v nedeljo 3. t. m. občni zbor. Razen par članov, je dobil zaupnico stari odbor, ki mu predseduje g. šol. upravitelj St. Ponikvar. Društvo se pripravljalo, da nastopi v cerkv. »Ljudskem domu« v nedeljo 24. t. m. po 10. sv. maši z burko »Lumpacij vagabund«. Vsi smo potrebni razvedrila, zato se te vesele predstave domači in okolišani udeležimo. Za postni čas pa namerava isto društvo uprizoriti prekrasen misterij »Slehnike«. To bo nekaj nenavadnega za naše kraje. — V zakonski stan stopata Miha Košak in Polonca Okoren iz Volavlj. Zenin je mnogo pomagal pri razširitvi »Ljudskega doma«.

nevesta je bila pa vneta delavka na prosvetnem polju in izvrstna igralka našega odra. Bog Vama daj srečo in svoj blagoslov. — Prve nedelje v mesecu (3. t. m.) ne moremo pozabiti. Ta dan je prvič pristopilo k mizi Gospodovi novo ustanovljeno Apostolstvo mož. To je bilo nekaj veličastnega! Možem so se pridružili tudi fantje. Vrsta za vredo so vstajali in zopet poklekovali. Vso pobožnost je povzdigovalo lepo petje moškega zbora. Daj Bog, da bi se nadaljevalo, kot se je začelo.

Društveno življenje.

(Preska pri Medvodah.)

Naše prosvetno društvo je v priporilu v tej sezoni že dve igri in sicer »Izpod Golice« in »Jalenov Dom«. Obe sta bili prav dobro obiskani in so bili igralci vsaj tako poplačani za svoj trud. Za prihodnjo nedeljo 17. febr. ob 15 pa se pripravljajo veseliga »Trojčica«. Igra je zelo zanimiva in polna smeha. — Tudi za evharistični kongres se dobro pripravljamo. Iz Ljubljane so nam obljubili, da bomo tudi pri nas lahko priredili predavanje o evh. kongresih, toda dan ni določen. — Zadnje dneve smo imeli pri nas dosti obiskovalcev. Od vsakega vlaka je šla cela procesija proti Goriscanam, da si ogleda zrušeni most. Pa tudi peš in s kolesi so prihajali, da so si napasli svojo zaupnost.

Šola in drugo.

(Mirna peč.)

Naša stara šola je bila lansko leto zunaj iz znotraj prenovljena in dobila nova okna, tako da je vsa stavba dobila lepšo podobo, dasiravno notranji šolski prostori ne odgovarjajo predpisom. V starih časih smo imeli tu samo trirazredno šolo, sedaj imamo kar 6 razredov z dvema vzporednicama, torej zaposlenih kar 8 učnih moči. V resnici pa že več mesecev manjka kar 4 učnih moči, ki so na bolezenskem dopustu; umevno, da sedaj na naši šoli ni rednega pouka, da o učnih uspehih ne more biti govora. Kdo naj tem žalostnim, kričnim razmeram napravi konec, ako ne višja šolska oblast s tem, da nam pošlje začasne učne moči v nadomestilo. Pripominjamo, da so vse 4 učne moči, ki uživajo bolezenski dopust, poročene. Prav nujno je potrebno, da se nastavi na naši šoli saj še ena moška učna moč. — Dne 13. januarja smo imeli občni zbor izobraževalnega društva in podučno predavanje o frimasonstvu, o čemur je zanimivo govoril dr. Vebke iz Norvega.

SIROTA

Stara Zefa ga jokaje tolaži. Za hip stopi k sedli, da ji pove in poprosi pomoči. Sosedja je že vedela in vsa dolina ve. Za Savo so komaj njeli nesrečnega moža in ga rešili smrti. Drevo ga odpeljejo v bolnico, ker je revež čisto iz uma.

Ko se vrne k Jančku, se teta Zefa siloma premaguje. Jokala bi, pa se le smehlja in prigovarja dečku, naj ne joka in se nikar nič ne boji. Kmalu bo vse dobro. Samo malo naj leže, da se nekoliko pomiri. Potlej pojdetta oba skupaj domov, da ne bo hiša brez varuha. Jutri ali pojutranjem se vrne oče.

»A kaj je vendar bilo?« se spomni Janček, kako mu je bila nekoč tudi mati obljubila, da se kmalu vrne.

»Oh, saj veš. Opravkov se mu je toliko nabralo, pa ni mogel vsemu kaj,« se Zefa zapleta jeziki.

Janček čuti laž.

»Zakaj mi ne poveste, teta?« verno pogleda starko.

»Saj ti pravim, da leži, ko nisi prespan — Ali mi boste potlej povedali?«

»Seveda! Kar vem, ti vse rada povem. Komu pa naj bi, če ne tebi?«

»Še danes?«

»Brž, samo leži in zaspi, da mi še ti ne oboliš —«

»Ali so oče bolni?«

»Viš, kakšen si, Janček! Ali te ne prosim ves čas, da ležiš!«

Janček uboga in se stisne v posteljo, ki mu jo teta postelje v čumnati. Edino okno je do polovice rdeče zastirto, da je razpelo v kotu

kakor s tančico pokrito z modrikasto rožnim odbleskom. Izpod priprtih vek gleda Janček Zvečičarjevo obličje. Kakor gleda, izgine trnjeva krona s sklonjene glave. Trpkost se umakne raz obličje in roke se hipoma iztegnejo kakor za blagoslov.

»Oče,« sanja Janček, a sem iz kota se kakor na rožnem oblaku bliža prikazen. Široko se razmaknejo stene in krog in krog je zgolj sonce in cvetje. Vzduh je poln sladkega vonja in liki pesem božajo Jančka prijazne besede:

»Nič se ne boj, moj mali —«

Janček gleda, se dviga in proži roke. Slehnika bolečina umre in še spomin nanjo zatone v občutju miru in sreče: Jezus sam ga objame in nežno stisne k sebi:

Jančku se zapro veke. Ničesar več ne vidi. Sam mir je v njem in okrog njega...

Janček spi, spi, spi. Pokojen smehljaj je razlit po vsem njegovem obličju, tako pokojen, da še teta Zefa olajšano vzdihne, ko tedaj pa tedaj prihaja pogledat v čumnato. —

Ko se Janček prebudi, je čumnata mračna in razpelo že tone v temi. Pomane si oči in se zave, da je le sanjal o soncu in cvetju in samem Jezusu. Nič ni res hodil po rajskih tratah.

Oče — Kje je oče in kaj je z njim?

Po kuhinji hodi med delom teta in zategnjeno sama s seboj modruje, vzdihuje in polglasno moli. Janček jo hoče že poklicati, ko se v veži vzdrami glas:

»Dober večer, Zefa!«

»Bog daj, sosedja —«

»Ali že veš?«

»Kaj boš povedala?«

»Ušel je —«

»Za božjo voljo!« vikne teta

»Res,« stopi sosedja v kuhinjo. »Popoldne je bil čisto, miren, pravica. V občinski pisarni je sedel in se pomenkoval s tajnikom —«

Jančku vroče sili v glavo:

»Kdo je ušel? Oče?«

Ženska kramljata dalje.

»Jej, jej, jejžeš, kaj ne poveš!« odmeva jok iz Zefinih besedi. »Ali ga niso imeli nič zastraženega? Saj bi bili vendar lahko vedeli, kakšen revež je človek, kadar se mu pamet zmarači —«

»Ko pa že ni nihče več verjel, da je siromak res znorel!« zatrjuje sosedja.

Znorel!

Beseda oplazi dečka kakor najhujši udarec. Njegov oče je znorel?!

Planil bi iz postelje, zbežal in dirjal za očetom dokler ga ne bi kjerkoli dohitel. Vrgel bi se mu okrog vratu in ga prosil, prosil, da bi se vrnila domov.

Oče znorel?!

»Le zakaj nisem hitro šel zet,« si očita Janček.

Ko bi zdaj zagledal očeta, bi takoj odšel z njim k lehi pšenice na brežini! Da ga le spet najde, o da ga le najde! Niti s pogledom se mu ne bo nikoli več upiral. — Ako bi tudi moral veljati za gospodinj, se ne bo čisto nič branil. Zeti se bo naučil kakor vsaka ženska in še bolj.

»Znorel!« mu klije v glavi, da bi planil in dirjal, pa se ne more ganiti s postelje, tako ga je vkovala zlokobna novica.

V kuhinji še vedno razgrinja sosedin glas:

»Kakor hitro so ga pogrešili, se je brž nekaj moških podalo za njim. Nekateri trdijo, da se je obrnil proti Ljubljani, drugi spet

mesto. — Dne 27. januarja popoldne po litanijah pa je priredil pripravljalni odbor za evharistični kongres v Društvenem domu zanimivo predavanje s svetovnega evh. kongresa v Buenos Airesu. govoril je sam predsednik pripravljalnega odbora za evharistični kongres g. Fr. Krevs, in vsem navzočim iskreno priporočal, da se našega evharističnega kongresa v Ljubljani v obilnem številu udeležijo. Hvala lepa predavatelju za njegov trud.

Proslava (Izom nad Tržičem)

Na Svečnico je imela naša dekl. Marijina družba proslavo 15. letnice svojega obstoja. Po cerkveni pobožnosti je bila v cerkveni dvorani lepo uspešna akademija. Žal, da se radi majhnega prostora proslave niso mogli udeležiti vsi, ki so želeli. Ob lepem kipu Breznadežne so se vrstile deklamacije, govori in pesmi. Ko je zastopnica dekl. kongregacije iz Tržiča izrekla svoje pozdrave, je imel lep slavnostni govor g. župnik Vovk iz Tržiča. Dekleta so nato zelo dobro odigrala predstavo »Izgubljeni raj«. Želja navzočih je bila, da bi se še večkrat zbrali h kakoli taki proslavi. — Drugače pa imamo pri nas kakor mnogokje drugod: Veliko dela in truda po naših gozdovih, a malo zaslužka, tako da živimo bolj od upanja, da se bodo razmere vendar enkrat obrnile za kmeta na bolje, kakor od pravega služka.

Iz farnega življenja (Blagovica)

Versko življenje pri nas lepo napreduje, posebno Mar. družba in Mar. vrtec. Na praznik Breznadežne 8. decembra 1934 je bilo na novo sprejetih 25 dečkov in deklic. — Na Svečnico so imela dekleta Mar. družbe svoj izredni praznik. Po lepem nagovoru so gospod župnik blagoslovili novi kip Breznadežne, ki se bo rabil pri družbenih shodih. Denar za kip so dekleta same nabrale. — Smrt je že dobro zastavila svojo koso. Po kratki bolezni je umrla Ančka Resnik iz Slatenka stara 63 let. Pokojna je bila članica tukajšnje Mar. družbe. — Dne 15. januarja je umrla Neža Strukelj iz Podsmrečja, stara 86 let, in dne 26. januarja je preminula Katarina Hren iz Zg. Lok, stara 80 let. Vse tri so bile farne uboge, pa niso delale posebne

nadlege in stroškov ljudem. Bog jim bodi mil sodnik in plačnik. — Za 24. marec so pri nas razpisane ponovne občinske volitve in upamo, da se bodo vsaj toliko v redu izvršile, da ne bo treba molčevic klicati na pomoč.

Smrt vzorne žene. (Selo pri Zagorju)

Nedavno smo pokopali Vodopivec Nežo, katera je po dolgem pešanju, previdena s sv. zakramenti, umrla v visoki starosti 84 let. Na »Domoljuba« je bila naročena odkar izhaja in ga brala čel čas brez očal in še zadnje ure ga je hotela imeti na postelji. Pred njo je bila naročena tudi na Cvetje, Bogoljub, Mohorjeve knjige in druge nabožne spise. Kot globokoverna žena in tretjerednica se je udeležila romanja v Sveto deželo, Rim, Dunaj in na razna domača božja pota. Pred 20 leti je za možem umrla še edini sin in ker je bila brez bližnjih sorodnikov, je posestvo prodala popolnoma drugim ljudem, kateri so z ljubeznijo skrbno šetir stoletja lajšali zadnje dneve njenega življenja. Njeno priljubljenost in naše spoštovanje je pričal tudi pogreb. Naj ji bo ljubi Bog bogat plačnik!

Zlata poroka.

(Dobro polje pri Brezjah.)

V nedeljo, 3. februarja je bila na Brezjah zlata poroka Lovrenca in Marije Vilfan z Dobrega polja pri Brezjah na Gorenjskem. Vilfan Lovrenc, po do-

mače »Brkovčev ata«, je bil rojen 10. avgusta 1861. Svojo izvoljenko Marijo Sitarjevo, p. d. Boštjanovo iz Mišac, je pred 50 leti peljal pred oltar. Zakon je bil srečen in bilo je pet otrok, štiri sinovi: Peter,

Andrej, Rok, Lovrenc, ki je umrl, in hčerka Marija. Vilfan je danes eden najbolj spoštovanih kmetov, mož na Dobrem polju in v tem duhu je vzgojil tudi vso svojo družino. Brkovčev ata pa je tudi izbrani lovec, znan daleč na okrog. Veliko let je bil tudi občinski svetovalec. Kljub visoki starosti ata še danes oba slavljena čila in zdrava. Brkovčeva mama dela še na polju poleti kakor mravlja pridno, aju pa raba kosa, če hoče, prav tako kakor pred 50 leti. Brkovčeva hči je stalno naročena na naš list. Bog dal jubilaroma še mnogo zdravih in srečnih let!

Smrtna kosa.

(Zgoša pri Begunjah.)

Nedavno smo pokopali g. Jožeta Pogacarja. Umrl je v starosti 79 let. Pokojnik je bil po vsej Gorenjski znan suknjar in predivec volne. Pred svetovno vojno ga je bilo videti po vsej večjih sejnih od Kraske gore do Ljubljane. Leta 1882 je prešel po svojem očetu posestvo in suknarijo. Isto leto se je poročil s Franciško Popperjevo iz Vrbenj. Zivelata sta, pa j 51 let v najlepši slogi. Soproga mu je umrla pred dvema letoma. Rodilo se jima je 10 otrok. Štiri hčerke so umrle v otroških letih, štiri sinovi pa tragične smrti: Lojze je utonil star 2 in pol let, Janez tudi utonil star 29 let, Jože padel v Galiciji, star 28 let, najmlajši France pa je pred 3 leti tudi nenadoma umrl. Od vseh 10 otrok živita sedaj še 2 hčeri: Franciška in Ana. Pokojnik je bil mira in pošten človek. Naročnik »Domoljuba« in Mohorjeve družbe je bil od svoje mladosti. Stari gorenjski korenini blag spomin!

Iz dolejnjskih Benetk.

(Kostanjevica.)

Sedaj pa spet imamo anega za poštno s. mo. Kar pol metra ga je. Pa si je mišlil neki copoc: takale noč, ki ti ljubeznivo s smegom zakrije vsako sled, je kot nalašč za konjsko tatvino. In je poskusil srečo. Iz dveh hlevov je bil pregnan. V tretjem je bolje opravil. Ko so škrjančevji v soboto zjutraj vetali, so ugotovili,

vedo povedati, da ga je kaj vem kdo videl hiteti proti Zagrebu.

»Proti Zagrebu,« se Janček zasaka v srce. »Proti Zagrebu!«

Mrak se v čumnatu naglo gosti in Jančka je strah. Da bi se rešil samote, se premaga in zleze iz postelje. Za kratko postojí sredi sobe, stepti proti kuhinjskim vratom in si sproti premisli. Skozi okno gori zarja v mračni prostor. Janček se po prstih priklipje do tja in skoči skozi okno na vrt. Prijetno na objame večerni hlad. Listje po drehtju otožno šušlja in za vrbinjem šumi Sava. Na nebu se posveti večernica. Zapored se kakor božje lučke vžigajo zvezde za njo.

»Proti Zagrebu,« sili v srce nemirni glas. »Kar za Savinim tokom pojdem,« si določa Ivanček smer. Zdjaj ve samo to, da je na tem božjem svetu čisto sam in da mora, mora najti očeta.

★

Na vzhodu se drami jutro. Pokrajina ob reki je zavita v blede sivkasto tanci, ki se bolj in bolj redči in dviga. Kakor zvesti čuvarji negibno stoji topoli, v vrstah in gručah razvrščeni po pokrajini. Tu in tam se prebudi zvon, predrami drugega in tretjega, dokler vsa dolina ne vzdrehteva ob tem božanju kakor v pričetni molitvi. Z grmčevja se oglašajo ptice. Zarja na nebu blesti, meglena tančica gineva in v hip se razlije val sončnih žarkov čez in čez po ravani. V tisočih biserih polestevajo rogne trate in škrjanček se žvrgole popenja pod nebo. Sveže in sočno zadira zemlja, cvetko odpirajo dehteče glavice in pestrokrili metulji se začno spreletavati po pokrajini. Na Savi poto splavarji. V petjo se meča

vrešanje gagajočih gosi in klicanje čuječih petelinov. Nekatje zavriška vlak in predrami Jančka, da se zdigne in šine pokonec. Glava mu je težka od naha. Zbegano ugiplje, kaj se je zgodilo, da je moral sredi tega neznanega grmovja prenočevati pod milim nebom. Krog in krog samo oljše in vrhje še nikoli ni hodil tod. Nenadoma ga zaskeli:

»Oče!«

Zdjaj ve vse, le razgleduje se še, kako daleč je bil ponoči pritaival. Da bi laglje presodil kraj, spleza na staro vrbo. Kamor se ozre, sama ravan. Razen Save vidi še drugo reko, ki se v lenih vijugah mota med travniki in polji, posejanimi z vasmi in selišči. Vajen je bil življenja v hribih in se skoraj boji te prostrane ravnine. Plaho se spet spusti na tla in za malo ga vabi misel, da bi se vrnil k teti. Morda se je oče le vrnil? Hip za tem že ne verjame:

»Kako naj bi se bil vrnil, ko je —«

Do kraja si niti misliti ne upa, tako se mu zdi grozno. Polagoma začne tavati dalje. Lakota se oglašja in utrujenost ga muči.

V bližini se oglašja zvon. Janček sklene roke. »Da bi našel očeta,« prosi njegovo srce. Veter mu prinese vonj po dimu.

»Ali je vas tako blizu?« se skuša iz grmičja primotati na plano. Samo malo bi se ustavil pri ljudeh, čisto malo, pa bi spet šel dalje za očetom.

»Za očetom,« na glas ponavlja svojo edino željo.

Po goščih je razpredenih vse polno stezie in Janček zavije zdaj sem, zdaj tja, toda goščava le noče pojasniti. Slednjič zasliši glas in ved glasov, razloži vonj po tobaku, čuje

smeh in obstane. Govorica se mu zdi tuja. Srce mu burno utripa. Od kod govorjenje, ki ni nikjer videti nobene hiše?

Ko je najbolj zamišljen, zasliši kraj sebi: »Kod in kam, mali?

Janček počepne od strahu. Iz gošče se mu reži zagorel ciganski obraz.

»Zakaj se skrivaš, mali?«

Janček mre od groze, medtem ko cigan le masti proti njemu.

»Ne, ne!« sklepa drhteče roke. »Saj grem samo po očeta.«

»Po očeta?« se smeje cigan. »Kje ga imaš?«

»Ne vem —«

»Ne veš, kje ga imaš,« se od smeha toča po stegnih cigan, »ne veš in le greš ponj? Ti si junak!«

Od povsod se iz grmovja kobacajo otroci, ženske in moški. Vprašujoče pogledujejo tovariša in se ozirajo po Jančku, ki se vedno čepi na tleh. Cigan jim začne nekaj živahno pripovedovati. Janček ne razume njegove govorice, a ciganski roj zavrišči v smehu, medtem ko se dečku udero solze.

»Ali se nas bojiš?« ga prime mlada ciganka za roko.

Janček prikimava in ženska poklekne k njemu:

»Nič se ne boji! Si lačen?«

Janček poveča oči in si ne upa odgovoriti, a ciganka razume tudi njegov molk. Hitro se za oguljeno malho in mu ponudi kos kruha.

»Le jej, da te mine strah —«

Janček stori tako in ciganski roj se počasi porazgubi. Samo nekaj otrok ostane in prijazna mislenka. Otroci se rujejo, lasajo

da sta izgubila konja. V soboto zvečer pa sta oba konja premražena pridrvela nazaj. Najbrže je tat sprevidel, da so mu že na sledu, ali pa radi visokih zamestov ni mogel s konji naprej. — V ponedeljek 4. febr. smo pokopali potoloca Hübnershoferja, salezijanskega dijaka iz Zagreba. Ob veliki udeležbi vseh, ki so ga poznali, ga je pokopal salezijanski rektor preč. g. Tkalec iz Zagreba. Škoda je bilo nadbudnega fanta.

Razno.

(Trebinje pri Mokronogu.)

V enem mesecu smo imeli dva majhna požara na Jagodniku. Ena hiša je zavarovana, druga nič. — Često pod Radnjo vasio so razširili. Saj je bilo res potrebno. Po stezah ne moremo voziti. Pa še jarke čez cesto po dolini je treba urediti. — Društveno življenje valed mraza miruje. Govori se pa, da bo v marcu igra. Vendar enkrat sunek naprej. — Nad 100 rubelji je bilo. Ne moremo, bi radi plačali. Dvignite cene praščem, goveji živini, lesu, žitu itd., pa bomo vse plačali, še naprej bomo odračunali.

Drobne vesti.

(Hrastje pri Kranju.)

Našo cerkvico smo v preteklem letu lepo prenovili v notranjosti in od zunaj. Težko je bilo v sedanjem času vaščanom žrtvovati tisočake, toda potreba je bila velika, zato o tem niso pomišljali. — »Domoljubov« naročniki so zvesti ostali svojemu dobrotniku. Par fantov je nabiralo naročnino od hiše do hiše in tako dosegli lepo število naročnikov. Vsi smo prepričani, da je to naš najboljši prijatelj! — Tudi naš oder je postal zelo živahen. Šestkrat so odigrali novo narodno igro »Ljubavi cvet je zamorjen« (Janez iz Visokega). V nedeljo, dne 17. t. m. popoldne ob 3 pa igrajo »Dom«. Vljudno vabljeni vsi domači in okoličani.

Zapeli so zvonovi...

Priskovo pri Litiji.

Pri nas že dolgo ni bilo nobenega mrliča. Pa glej! Zavihetla je zopet svojo koso. Mulh Terezija iz Stare gore, stara komaj 23 let, je bila njena prva žrtev v letošnjem letu. Dekle je bila članica Marijine družbe in že dalj časa boleha. Naj ji bo zemljica lahka, njeni duši pa naj sveti večna luč! — Tudi pri nas se pripravljamo za evharistični kongres. V ta namen se je že sestavil pripravljalni odbor. Tudi mi bomo z veseljem pohiteli v Ljubljano, po-

častiti presv. Rešnje Telo. Ne ustrašimo se nobenih žrtev. Priskovčani, pojdite odboru na roko in pokazite, kako ljubite svojega največjega dobrotnika!

Smrtna kosa.

(Kozarje pri Dobrovi.)

V soboto, 9. februarja je umrl, previden a sv. zakramenti za umirajoč, v Kozarjah, občina Dobrova, Janez Pleško. Star je bil 85 let. Pokojni je bil naročnik »Domoljuba« nad 30 let ter je bil zvest katoliški mož. Naj mu sveti večna luč, njegovim domačim pa naše iskreno sožalje!

To in ono.

(Dol pri Ljubljani.)

Na prosvetnem domu v Dolu visi črna zastava in naznanja, da je umrl zvest član naših organizacij tov. Grad Franc iz Podgore. Blagemu pokojniku

večni mir! — V nedeljo bomo vsi katoličani praznovali obletnico kronanja sedanjega papeža Pija XI. Spominimo se sv. očeta v molitvi in mu darujemo lep duhovni opok sv. obhajili Katoliška akcija ima ta dan sestanek, kjer bo med drugim tudi predavanje o papeštvu v zgodovini katoliške Cerkve. Tudi fantovski odsek KA ima svoj sestanek po drugi svetli maži.

Prijatelj, ki vse potrjuje, je nevaren, ki posluša, še bolj.

Strezi konju kakor prijatelju, a jaši ga kakor vruga.

Zgubiti vero v srečo, se pravi biti nesrečen.

Navada je velik vodnik akozi življenje, zato se potrudimo, da bomo imeli čim več dobrih navad.

»Vsi so prišli, vsi so prišli
ga kropiti in sanj moliti...«

Vi vsi, ki ste v trumah kropili mojega mrtvega soproga

Franceta Stupico

sprejmite mojo in moje dece vdano zahvalo!

Dragi sorodnik ob smrti postelji, zvesti nastavljenec v ranem jutru in vse dni, kmet in obrtnik — dolgoletna, zvesta odjemalca — utrujeni delavec, hišna pomočnica, življaja, mlekarica, postrežek ob palicah, ki si ga hotel še enkrat videti, otročki iz sosesčine, ki ste prejimali rože iz njegovih blagih rok, študent, studentka, uradnica, dobra znanka s Posavja, Tacna in drugod, kmetica iz St. Lenarta, pismonoša, sošolec iz gimnazijskih let in tovariš iz učne dobe, zvesti prijatelj, mešan in meščanka, trgovec-tovariš, gasilec, župan in sosed iz rodne vasi, častnik, inženjer, vrtnar, redovnik, semeničnik, župnik, redovnik, železničar, državni uradnik, zastopnik »Jadranske straže«, mali stražarček morja, odvetnik, ravnatelj, dama iz visokih krogov — vi vsi, ki ste v velikem številu klečali in stali ob njegovi mrtvaški postelji in kropili njegovo mrzlo telo, vi vsi, ki ste mu prinesli krasnih vencev in ga pokrili z nagelji, ki jih je tako ljubil, dobri Bog, ki si ga obiskal in dal koso, da mu je še na vrtu nad krsto zapel zadnji pozdrav, in solnce, da mu je sijalo na zadnji poti in posijalo še v jamo, vsi preprosti in veliki ljudje, ki ste ga v ogromnem številu spremljali na zadnji težki poti, vsi, ki ste nam osebno in pisмено lajšali neznošno bol in nam stali ob strani, da nismo obupali — bodite tem potom sto in stokrat zahvaljeni!

Irma Stupica in otroci.

tako spretno prekučujejo, da se jim Janček časih mora nasmehniti.

»Kam si dejal, da si namenjen?« si ciganka nažge dolgo pipo in po turško sede predenj.

»V Zagreb,« se opogumi Janček in začne od kraja vse pripovedovati.

»Si že bil kdaj tam?«

»Nikoli!«

»E, potlej ti bo težko,« se smeje ciganka. »Zagreb je veliko mesto in je še daleč do tja. Daj mi roko, da ti pogledam na dlan, kakšna sreča te čaka —«

Janček se obojavlja, ko pa vidi, da mu ne kaže drugače, plaho pomoli ženski desnico. Ciganka grbanči čelo, momlja in mrmra, niha, se sklanja in odločno pove:

»Tako je sojeno, da sam ne prideš v Zagreb, pa naj bi tudi hodil sedemkrat sedem let!«

»Če hodim kar naprej ob Savi —«

»Hodi, koder ti drago, v Zagreb ne prideš!« ponovi ciganka. »Ker pa si dober —« Jančku se v nestrpnem pričakovanju zaizkre oči.

»— ti bom pomagala,« se ženska lokavo nasmehne.

»Bog povrni!« jeclja mali in se smeje akozi solze.

»Samo tako hitro ne pojde kakor si misliš —«

»Bom jutri že lahko tam?«

»Mogoče — Upam, da bo!«

Potem mu še na dolgo govorijo, kaj ga vse čaka v življenju, toda Janček je nič več ne poslušal. Kaj ga briga ves svet, obljube in grožnje in karkoli že bodi, samo da najde očeta in se z njim vrne domov!

»Pojdi zdaj z menoj!« se dvigne ciganka, ko je prerokovanje pri kraju.

V kotanjasti usedlini je skrit ciganski šotor. Nekje hrzajo konji. Za šotorom žari kup žerjavice. Tamkaj peče druga ciganka prašička na ražnju. Počas vrti raženj, pobrska žerjavico in polglasno prepeva.

»Sedi k meni, mali,« se nasmehne Jančku.

»Lahko, če te veseli,« mu pokima dotodanja spremljevalka. »Pred poldnem itak ne moremo nikamor.«

Nato odide v šotor in zagrne vhod za seboj. Janček pa sede k novi znanci in občuduje njeno spretnost.

»Ali ti tudi rad pečeš na ražnju?«

»Še nikoli nisem videl tega,« prizna deček.

»Odkod pa si potemtakem?«

»Od daleč,« pokaže Janček na zapad.

»Igraš gosli?«

Deček odkima.

»Popeci malo mesto mene, pa bom brž zaigral!«

Dekle izgine v šotor in se takoj vrne.

»Hočeš slišati, kako joče veter po ravani,«

Janček vrti raženj in strme prikima. Mladenska si upre gosli pod brado. Vitki lok se lahko dotakne strun, podhrteva, se dviga, pada, prebegava, se dviga, pada, preskakuje in izvablja strunam take glasove, da pozabi Janček na raženj in na ves svet. Joj, kako joka veter po ravan! Z vetrom joče srce, klice v ta sredi noči, prosi in bega in išče in tava.

Janček je kakor zamaknjen, dokler ga ne nahruli oduren glas:

»Kako vrtiš raženj, neroda? Boš ti goital zasmojeno prasel?«

Deček se nalik pod udarcem prihlji in začne naglo vrteti raženj, medtem ko se ciganka čisto nič ne zmeni za sitneža, ki ju je prišel motiti. Suhljati cigan še nekaj pogodrnja in spet izgine v šotor.

»Si se ga ustrašil?« smeje odloži mladenska gosli.

Janček zardi, a ona porogljivo našobi ustnice:

»Tega se ni vredno bati, ko ni za nobeno rabo! Samo brundel bi, pokveka krevljasta. Si ga videl, kakšen je?«

Janček si ga ni bil upal pogledati. Ciganka mu je zdaj povedala, da ima pokvarjeno desno nogo in da je tudi sicer močno pohabljen.

»Kaj se mu je zgodilo?«

Dekle se na vsa usta zareži. Na Hrvaškem da so ga naklestili, pripoveduje in v očeh ji gori škodoželjnost. Kakor snop so ga premiliti in še nogo mu je nekdo prestrelil.

Jančka poliva mrz:

»Zakaj pa?«

»Neroden je bil! Ta je zmeraj neroden,« se zaničljivo namrdne mladenska.

»In zato so ga?« noče Jančku v glavo.

»Seveda! Dva pujska je budalo vleklo in hleva —«

Janček bi bil kmalu spet pozabil na raženj, medtem ko je ženska čehljala:

»Tako norodno ju je vleklo —«

»A zakaj ju je šel vleči?«

»Speči smo ju hoteli, pa je bodak s praščjim evikom prikljal kmeti!«

»In zakaj so ga steplili?«

»Zavoljo praseti! — Kaj se pa tudi loti kraje, če ne zna!«

»Ah! Je kradel?« zašklepeče Janček z sobni.

Današnja sovjetska Rusija

(Nadaljevanje.)

Te verske zmede je še povečevala vedno hujša notranja kriza ruske pravoslavne cerkve same. Že l. 1921 so začeli mnogi pravoslavni duhovniki obtoževati patriarha Tihona, češ da ni znal preprečiti krvavega boljševiškega preganjanja. V svojem naivnem nepoznanju boljševizma so zahtevali sporazum cerkve s sovjeti, pojavljalo se je močno izstopanje iz cerkve in tvoritev novih verskih ločin, katerim so se pridruževali tudi mnogi popi, navzeti novih revolucionarnih in boljševiških gesel. Nasprotstvo proti Tihonu je tako naraščalo, da je ta l. 1922 odstopil, a nova začasna vrhovna cerkvena uprava je naletela na trdovraten odpor pristašev starega pravoslavja in večine duhovščine. To je vodilo končno do popolnega razkola. Voditelj boljševikom prijazne duhovščine, Krasnicki, nekak ruski Luther, je še obdržal stari cerkveni obrednik, toda sicer je zahteval temeljitih cerkvenih reform in čim dalekosežnejše zblizanje s sovjeti. Že l. 1922 je sklical velik kongres svojih pristašev in je ustanovil z njimi tako zvano »Vserusko Živo cerkev«, ki se je proglasila za vero delavcev in kmetov, sprejela celo vrsto boljševiških zahtev in žrtvovala celo več verskih dogem. Toda tudi ta ni ostala dolgo enotna. Od nje se je ločil najprej metropolit Antonin in ustanovil »Cerkveni prepored«, ki ni soglašal z vsemi novotarijami »Žive cerkve« in je pristal le na nekaj reform. Kmalu na to se je pa osnovala še »Zveza apostolskih cerkvenih občin«, ki je odpravila vse cerkvene ceremonije, zavrgla ikone in reformirala tudi obrednik. Te skupine so pa prišle kmalu tudi same v hude medsebojne spore in vse so se potegovala za boljševiško naklonjenost, da bi dobile po Tihovem odstopu v roke upravo staroruske pravoslavne cerkve, ki so jo amatrali še vsi za vodilno in najuglednejšo, čeprav je v teh bojih silno trpela. Od 143 pravoslavnih škofov jih je konec leta 1922 zvesto vztrajalo v njej le še 36, a 37 jih je že odkrito prešlo k upornikom, a ostali so se iz strahu pred preganjanji izjavljali za nevtralne, kajti boljševiki so svoje sovraštvo iz preračunanih političnih razlogov osredotočili pred vsem na staro cerkev, dočim so razkolništvo še bolj ali manj odkrito podpirali.

Toda v razkolniškem taboru je vladala vedno večja zmeda. L. 1923. se je osnovala še nova »Svobodna delavna cerkev«, ki je boljševiče naravnost podpirala pri vseh njihovih stremeljenjih, jim pomagala pri razlaščenju cerkvenega imetja in propagirala misel komunističnega kolektivizma. Ker so boljševiške oblasti ob veliki lakoti oropale vse cerkve še zadnjega imetja (oropali so oltarje, pobrali vse cerkvene posode itd.), so zautille končno tudi razkolniške cerkve potrebo po trdnjejši skupni organizaciji. V to svrhu so sklicale meseca maja l. 1923. vseruski koncil reformistov, na katerem pa zaradi trmoglavosti posameznih sekt ni prišlo do nobenih enotnih sklepov. Napadali so sicer vsi staro cerkev, toda namesto nje niso mogli ustvariti ničesar novega in koncil se je končal z velikim razočaranjem.

To razočaranje se je pa začelo polasčati tudi vernikov ter razkolniških sekt in v masah so se začeli

vračati nazaj k stari cerkvi, čeprav se je tudi v njej izvršil med tem važen preobrat. Starega patriarha Tihona so boljševiki v ječi popolnoma zlomili in uklonil se je sovjetom ter svetoval tudi vernikom pomirjenje z njimi. Politično premetenim boljševikom je to trenutno zadostovalo, zato so ga izpustili in z njim še nekaj drugih cerkvenih dostojanstvenikov, zato so se pa s tem večjo silo vrgli na krvava verska preganjanja drugod ter ubijali in morili n. pr. zlasti po Georgiji. Baje je napotil Tihona k temu koraku tudi strah pred katolicizmom, kajti v jako resnih pravoslavskih krogih so začeli spričo vseh opisanih razmer razmišljati o povratku pravoslavne cerkve v katoliško, boljševiki so dovolili prihod nekaterih jezuitov v Rusijo in sam ljudski komisar za zunanje zadeve, Čičerin, se je l. 1922. o priliki genovske konference razgovarjal tudi z genovskim kardinalom.

Zlomljeni starček Tihon se po osvoboditvi ni več politično izpostavljati, stara cerkev je izvedla nekaj rahlih reform in razkolniško gibanje je začelo spričo poloma zgoraj navedenega koncila l. 1923. ponehavati. Povsod je nastopila doba hude utrujenosti. Tedaj je umrl še stari patriarh, a novega, od boljševikov imenovani sveti sinod, sploh ni več izvolil. Razkolniške sekte so skušale utrditi svoje stališče s tem, da so iskale zaslombe še pri inozemskih pravoslavskih cerkvah, toda ne carigradski patriarh, ki ga priznavajo vse pravoslavne cerkve za nekako vrhovno avtoriteto vsega pravoslavja, in ne druge pravoslavne cerkve se niso hotele vtikati v opisane notranje spore ruske cerkve. L. 1924. je ruski sveti sinod poizkušal doseči sklicanje vesoljnega pravoslavne cerkvenega zbora, ki bi končno rešil vse te spore in izvedel nujno potrebne reforme v pravoslavju (koledar, cerkveno pravo itd.), toda tudi ta misel je propadla. Tako so hudi medsebojni boji v ruskem pravoslavju sicer na zunaj precej utihnili, toda cerkev sama je ostala razklana in omajana do danes in za enkrat še ni nobenih zgledov za njeno notranjo konsolidacijo, le posamezni duhovi, ki gledajo do korenin njene usodne krize, odkrito izjavljajo, da je rešitev zanj le v povratku v katolicizem. Kako popolnoma je omagala celo stara cerkev, nam najlepše dokazuje njen razglas z dne 29. julija l. 1927., ki ga je podpisal nižinijnovgorodski metropolit Sergij (nekak naslednik Tihonov) s še sedmimi drugimi nadškofi in v katerem se pozivajo verniki k popolni vdanosti sovjetskemu oblastem, češ, da so dale cerkvi vse pravice... Nova (živa) pravoslavna cerkev šteje baje sedaj okoli 200 škofov in 17.000 duhovnikov.

Boljševiki so vse te notranje boje seveda škodoželjno opazovali in jih kolikor mogoče podpirali, ker so bili prepričani, da bodo cerkev ugonobili, razen tega so pa tudi odvrčali pozornost ruskih mas od mnogih drugih težav, s katerimi so se imeli tedaj boljševiki boriti. Zato so l. 1923. tudi nekoliko omejili svoj direktni boj proti pravoslavju, čeprav ga niso ustavili, tembolj so pa naperili svoja kopja proti drugim veram, zlasti proti katolicizmu, ki se jim je zdel tedaj najnevarnejši. Bistveno skupna usoda vseh verstev pod boljševiškim terorjem je pa sama od sebe zblizevala vse vere in sekte za skupen notranji odpor proti boljševiškem brezbožju in nehote ustvarjala prijateljsko razmerje med njimi, v katerem so po možnosti nesebično podpirali drug drugega.

RAZNO

Za vojaške kredite. Švicarska socialna demokratska stranka je imela svoj kongres, na katerem je sklenila, da bo pošla glasovala za vojaške kredite. Do sedaj so vse socialistične stranke v vojaških kreditih našle glasovanje proti. Švicarska social. demokratska stranka utemejuje svoj stališ, da mora biti Švica oborožena, da lahko brani svojo demokracijo.

Dobiček ameriških industrijskih podjetij se je v prvih 9 mesecih l. povečal za 70 odstotkov, delavske mezde pa so se povečale v prvih 10 mesecih v primeri s predlanskimi za 25 odstotkov. Dohodki kmetovalcev so znašali l. 1934 5 milijard dolarjev in so bili za 1 milijardo večji ko v letu 1933.

V Ameriki je vlada postavila posebno komisijo strokovnjakov, da izda zakonski predlog o reformi dela. V to komisijo so pozvani kot svetovalci mnogi javni delavci, med katerimi je mnogo odličnih duhovnikov. Po njegovem načrtu je četrtina programa posvečena versko-vzgojnim in karitativnim organizacijam.

Proizvodnja rjavega premoga se je v češkoslovaški v l. 1934 povečala v primeri z ono v l. 1933 za 200.000 ton na 153 milijone ton, proizvodnja črnege premoga pa tudi za 200.000 ton na 103 milijonov ton.

Povest o velikih in malih. Abesinija je morala na splošen pritisk veliki umakniti svoj ugovor pri Društvu narodov in se bo abesinsko-italijanski spor rešil z direktnimi pogajani med obema državama. Italija hoče ukazovati drugim, a se pust ukazovati sebi, čeprav bi ne imela prav.

V severnih krajih, kjer je huda zima, ne rabijo kovinskih žlic in nožev ampak lesene; tako kovinsko orodje bi se prišlo a njih ustien zataiti mrazu.

Papa je kriv. God vpraša prijazno Miheč: Kdo je pa razbil okna Miheč? Ali ga nisi ti? — Ne, Mamica ga je, toda kriv je bil papa, ker se je umaknil, ko je letel proti njemu krožnik.

Kobilice so se pojavile. V zahodni Afriki so se nedavno pojavile velike jate kobilic. Dva otroka so nista pravočasno umaknili prihajajočim žuželkam, ki so priletele v dolgi vrsti 80 kilometrov. Milijoni in milijoni kobilic so padli na oba otroka, ki sta se pod žuželkami zadušila. Tamošnji prebivalci dobro poznajo nevarnost kobilicnih napadov in beže, kadarkoli jih opazijo, v svojo kočo ter zadelaajo tudi najmanjšo odprtino. Kobilice požrewo zelenjavo in nato odleto naprej, tako, da se prebivalcem v kočah ne zgodi ničesar hudega.

Njuhanje v parlamentu. Malokomu je znano, da je v angleškem parlamentu pred vsakim zasedanjem pripravljena škaflija njuhanega tobaka za

poslanca. Tobak se kupuje iz obresti kapitala, ki ga je vložil v ta namen pred sto leti neki poslanec, ki je bil pozabil svojo dozo s tobakom doma. Zato naj bo vselej v parlamentu pripravljen tobak za one poslance, ki bi ga pozabili doma. Poroča se, da se zadnjih deset let še ni poslužil noben poslanec tega tobaka, vendar se točno pred vsakim zasedanjem dne v škaflijo sveži tobak.

932 krat je dal kri. V Parizu obstoji organizacija, katere člani so pripravljeni vsak čas priti v bolnišnico in dati kri temu ali onemu bolniku, seve proti gotovi odškodnini. Organizacija šteje tisoč članov. Obstoji iz dijakov, delavcev, trgovskih pomočnikov in drugih. Med temi je Gabriel Lechien, ki

je dal v teku desetih let že 932 krat svojo kri. Navadno da naenkrat po 800 g krvi, včasih pa tudi 1000 g. V vsem je dal ta človek 320 litrov krvi s bolniki. To množino ai lahko predstavljamo, če pomislimo, da vsebuje človeško telo le pet do šest litrov krvi. Kljub temu je Lechien popolnoma zdrav in pravi, da zanj ni ničesar lepšega na svetu, kot če more dati kri za svojega bližnjega in mu a tem te štiti življenje.

Hoteč dobro drugim, delamo za svoj do-brotit.

Spomin je edini paradiz, iz katerega nas nihče ne more izgnati. (Jean Paul.)

B—ali:

Ob dvajsetletnici svetovne morije

(Nadaljevanje)

Sveti večer 1914! Vas dan post, zvečer krompirjeva juha z ribami in rezanci, potrešeni s sladkorjem in zabeljeni s surovim maslom. Poljaki so pripravili vse potrebno za polnočnico v naši zemljanki. Od vseh strani so znosili skupaj razno lepoto, tako da je bil okraj prav čeden. K sv. maši so začeli prihajati tudi razni poljski civilisti iz mesta. Na sveti večer imajo Poljaki gotove svoje narodne običaje, ki so jim ostali zvesti tudi v ujetništvu. Na pogrnjeno mizo so dajali slamo in na njo položili beli kruh. Jedli so oblate, ki so jim kosčke odtrgovali vrstoma kar z usti. Prav tako je krožil med njimi med. Pred podobo Matere Božje so peli in molili, med odmori pa tudi jedli vsi noč.

Čeprav je bilo tisti božični večer v naši zemljanki vse zelo skromno in priprosto, mi ta polnočnica ostane v večnem spominu. Vršla se je peta sv. maša. Kako globoko me je presunila ta večer latinski »Gloria in excelsis Deo« in kako domač mi je bil tisto noč angelski slavo-spev, čeprav ga nisem čul v svojem materinem jeziku! Član vesoljne katoliške Cerkve je povsod — doma.

Ruski časopis »Boržne vestie« dokazuje v članku »Avstrijci na Karpatih« tudi to, da vseh nesreč avstrijske armade niso krivi avstrijski vojaki in oficirji, ampak Nemčija, oziroma njen generalni štab. Na ukaz tega štaba mora avstrijska vojska izvršiti najbolj težke naloge, in z velikimi in krvavimi žrtvami kriti odstop nemških oddelkov v varno zaledje.

Dne 4. januarja 1915 je dobil Jeretina od sestre voj. dopisnico, ki je bila oddana v Ljubljani 4. decembra 1914. Naslednji dan pa je prejel Slana telegram iz Ajdovščine, kjer je bil oddan dne 3. jan. 1915 ob 12.30 popoldne. Torej se dva dni ni »razjžal«, čeprav se je moral srečati z najmanj dvema cenzurama. — Dne 9. januarja 1914 proti večeru sem slednjič tudi jaz vesel prejel prvo poročilo iz domovine, namreč vojno dopisnico brata Ivana, z dne 17. novembra 1914, s katero mi poroča, da je za enkrat doma še vse živo in zdravo. Nič me ni zeblo tisti dan, čeprav je kazal topolmer 35° C pod ničlo.

Najprej nekoliko drobiž! Dne 10. januarja 1915 sem zvedel, da je Rusija vpoklicala na vojaški pregled vse do 35 let stare moške, ki doslej še niso bili vojaki. — »Ruskoje slovo« piše, da Avstrija dopušča govorjenje, naj bi se ta država po vojni razdelila upravno v štiri avtonomne skupine. — Božične počitnice trajajo letos v Rusiji štiri tedne, običajno pa 17 dni. — Rusija je te dni poklicala pod orožje še 700.000 domobrancev. — Koritnik je 15. januarja predsedel 12 ur v »katalaški«, par dni prej se je tudi Nace Oblak »seznanil« s taboriškim zaporom. — V zadnjem zasedanju madjarskega parlamenta je ministrski predsednik Tisza resno izjavil, da je Madjarska neodvisna od mnenja skupnih generalnih štabov in da bo poklicala, ako se položaj ne izpremeni, svoje sinove, ki so na drugih frontah, domov, da branijo njene meje. — »Tems« od 17. decembra 1914 poroča, da so nemški oficirji, prideleni v Turčijo, sprejeli mohamedansko vero in da nosijo na rokah znani izrek: »Ni Boga razen Alaha in Mohamed je njegov prerok.« — Telegram iz Rima poroča, da je Avstrija postavila proti Srbiji 8 novih armadnih korov. — Avstrijski oficirji ujetniki se pritožujejo, da jih ruski vojaki pozdravljajo, naši pa ne. — Dne 18. januarja 1915 sem dobil razglednico g. svetnika Antonia Čadeža, poslano iz Ljubljane dne 9. decembra 1914. — Po stanju z dne 23. decembra 1914 je bilo število vojnih ujetnikov v Rusiji, včevši one v bolnišnicah sledeče: Nemcev: 1140 oficirjev in 131.737 drugih vojakov; Avstrijcev pa: 3186 oficirjev in 221.447 drugih vojakov, torej 557.510 ujetnikov. A koliko mrtvih? — Dne 20. januarja 1915 sem čital, da je bil v Italiji velik potres, ki je zahteval okoli 30.000 mrtvih in ranjenih. — Na francoski fronti se je boril tiste dni s svojo italijansko legijo tudi Garibaldijev sin, ki je v boju padel in je bil pripeljan v Rim. Tam so mu pridelali veličasten pogreb, ki se ga je udeležilo 200.000 ljudi. Simu je govoril v slovo oče — stari Garibaldi. — Ruski sir prodajajo v Holandiji pod imenom »ajdamere«. — Mnogi Sibirjaki so obogateli s konisko prekupčijo. Po nizki ceni so kupovali

Ni lepšega dekleta, kot je Slovenka v narodni noši

Blago za narodne noše vedno na zalogi pri

A. & S. Kaberne Ljubljana

manjvredne sibirskie konje ter jih gnali v Mongolijo, kjer so jih zamenjavali z izvrstnimi mongolskimi. Sibirjaki so mongolske konje izvažali največ v Nemčijo. — V Sibiriji je mnogo bora in breze, precej tudi smreke in macesna, hrasta pa skoraj ni. Orehi rasto pod Altajskimi gorami. — Morga je 6400 m². Ena desetina zemlje je pet četrtin morge ali 3 sirske lance, to je njiva za 3 dni oranja.

V Bijuksu izhajajoč časopis »Altaj« od 24. januarja 1915 priobčuje pod naslovom »Pir vo vrenja čume« (Oostija za časa kuge) članek o točasnem življenju v Berlinu. Med drugim čitam sledeče: »Od 10. do 17. decembra 1914 je bilo v samem Berlinu 400 slučajev samomora. Zenske hodejo v vodo in se zaletavajo v zid. V mestu je okrog 450.000 (?) brezposelnih. Manifestantom za vojno plačuje policija po rublju. Oblast dopušča največja neuravna veseljačenja. Moški in ženski svet se shaja v posebnih »klubih«, kjer zavijajo opij, kokain, morfin in razbrzdano preživljajo večere in noči. Vse to je povedal v Stockholmu belgijski trgovec Oto Malz, ki se je nedavno vrnil iz nemške prestolnice.

Stanovski to. arš Jeretina je imel koncem januarja en prav vesel dan. Dobil se od svojcev iz Avstrije 31 rubljev in potem Italije še posebej 10 rubljev. Jeretina pa ni bil samo vesel, ampak tudi dober. Spomnil se je učiteljskih siromakov, mene in Blazinskega namreč. Vsakemu je kupil velik zavojček tobaka, nasi dnji dan pa naju je povabil v mestno kavarno, kjer smo na njegov račun izpil oziroma pojedli vsak po dva čaja, po 1 kavo, po 1 močnato jed in veliko porčilo šunk in salame s kruhom. Za naš skrceni želodec je bilo tedaj kar preveč vseh teh dobrih stvari.

Jeretina je popoldne ostal v baraki in mirno »prebavljaj«, z Blazinskom pa sva hotela priti do denarja za vsako ceno in sva jo mahnila na roboto (na delo) v mesto. Pri nekem ruskem hišnem posezniku sva kladla sneg. Nazadnje sva se počeno najedla in še vsak 40 kopejk sva stisnila v žep.

(Nadaljevanje.)

Mali oglasnik

Vauka družina vrstica ali ope prostor volja se enkrat Dne 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebitine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslova oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Štalno službo dabi

blavec, fant iz poštene kmetijske hiše, brezen, zanesljiv in vajen voznje lesa. Pomudbe na Andrej Potočnik, Bled II

Vajenca in pomočnika

sprejemom, Jernej Sitar, mizarstvo, Smihel-Novo mesto.

Vsled prevelike zaloge

nagrobnihih spomenikov, prodajam isto po polovični ceni Jozef Losjek, kamnosek Novo mesto.

Ženiti, črne suknje in

obleke res, poci kupite pri Preskerju, Sv. Petra c. 14 Ljubljana.

Dekle za kmečka dela

sprejemom takoj. V. Koman, Dravje 22.

Parne pekarske peči

in stroje postavlja »Tehnac« — Ljubljana, Mestni trg 25. Sprejema zastopnike iz vseh krajev.

Jabolčana drevesca

zdrava, pravilno vzgojena, vrste v okviru sadnega izbora nudi zelo ugodno Gabrijel Koren, drevesničar, St. Ij, pri Velenju.

Vas tabelarske potrebitine,

prvovrstne, Vam nudim najceneje Fr. Stupica, železnina, zaloga poljedelskih strojev in razstreljiv v Ljubljani, Gosposvetska cesta 1. — Kupujem čist vosek (in ga zamenjavam za salnice) staro železo in druge kovine.

Posestvo, hišo z go-

spodarskim poslopjem, sadni vrt, njive, travniki in gozd naprodaj pri farni cerkvi in šoli, 15 minut od železniške postaje in pošte. M. Indihar, Vel. Poljane 41, Ortnek.

Posestvo, srednjeve-

sko, liko na Hruševem prodam. Cena nizka. Več se poizve v Dravljah 163.

Bolečine v nogah

Prenehajo v 3 minutah

Na obupajte, zakaj dnevi neznošnih bolečin so minuli. Danes se lahko hitro rešite najhujših vnetij, oteklin in bolečin v preobčutljivih nogah, ne glede na to, iz katerega vzroka so nastale. Nabavite si zavojček Saltrat Rodella in vsajte ga polno pest v toplo vodo. Takoj, ko boste pomohli noge v to zdravilno kislinsko kepel, bodo vnetja izginila, razvneto tkivo pa se bo oblatilo in ozežilo. Pravilna cirkulacija krvi bo urejena in vaše noge bodo oživele v novem življenju. Ta enostavni recept prinaša dnevno tiščenje ljudem, ki so že mislili, da ni rešitve za njihovo muko, v krajšem roku od 3 minut popolno olajšanje. Kurja ocesa in trda koža se omehčajo ter se lahko popolnoma odstranijo. Saltrat Rodell uniči neodreže. Nabavite si Saltrat Rodell pri svojem lekarnarju še danes in poslušajte se ga takoj zvečer.

Za doma

29 25.-

Za telovadbo

25.-

Tople

42.-

39.-

Z volno podložena

25.-

19.-

Iz finega sukna v barvah

69

59.-

79.-

99

Iz telečjega boka z usnjenim podplatom

99

79.-

Telečji boks

Za odraslePrednosti gumastih podplatov
nepremočljivost

prožnost

trdnost

89.-

79.-

Najboljši: goveji boks s gumastim podplatom

Lak - semik

129

99.-

Telečji boks

149

99.-

Lak - semik

Za dež

in sneg!

19.- 25

72.-

69.-

99.-

89.-

V sneg in blato z gumasto obutvijo

48.-

45.-

Plata**Za dečke**

69.-

59.-

Iz laka

42.-

45.-

Iz čvrstega telečjega boka s gumastim podplatom

Telečji boks s usnjenim podplatom

42.-

39.-

39.-

49.-

39.-

35.-

Lak - telečji boks

Goveji boks s gumastim podplatom

Iz čvrstega telečjega boka s gumastim podplatom

Sprehajala sva se ob jezoru

»Ali je globoko?« sem vprašal svojo ženo.

»Ah, kaj! Naj vidiš, da sega voda goskam vama do trebuha.«

★

»...živiva kakor divja goloba. Če se kaj pripeti, da se malce spreva, moj soprog vzame lho klobuk in odide.«

»A, zato je od ranega jutra do poznega večera v gostilni?«

★

»Torej si govorila z očetom? Kaj je rekel?«

»Veseli ga, da si pesnik.«

»Ali se morda razume na poezijo?« vpraša srečni zaljubljenec.

»Kje, o poeziji nima niti pojma; toda moj prejšnji prijatelj, katerega je hotel vreči skozi vrata, je bil rokoborec.«

★

d Tudi poklic. — Kaj je vaš moč. — Letalec. — Kje leti? — Iz vsake druge oštarije.

Grob Aleksandra Velikega. — Mestna občina aleksandrijska je poslala na lastne stroške starinslovice v bližino egiptiško-cirenejske meje, v okolje Ammonove oaze, da bi izkopala grob Aleksandra Velikega, ki leži v tem okrožju. Vendar živi bojazen, da so grob v toku stoletij Beduini izkopali in oplenili.

Vreme in podnebje vplivata na spanje. Menda noben človek ne more kljubovati vplivom vremena, če leže na posteljo, in mnogi ljudje ne zaspe, če divja zunaj nevihta. Nekateri ljudje ne morejo zaspati, če dežuje, drugi zopet ne, če sije luna. Močan veter in neurje vplivata na nekatere ljudi tako hudo, da vso noč ne zatisejo oči in da vstanejo zjutraj, kakor po težkem delu utrujeni in izčrpani. Tudi nekateri otroci so podvrženi vplivu silnega vetra in dojenčki so v vetrovnih nočeh zelo nemirni, čeprav jim nič ni. Leti pojav opazujemo v deželah, kjer rad piha široko. Nemir v spanju mnogih ljudi opazujemo tudi med nevihto. Mnogi ljudje med nevihto sploh ne morejo spati, ali pa imajo težke sanje, kar se ne dogaja samo

pri nervoznih, temveč tudi pri živčno zdravih ljudeh. Mnogi ljudje ne morejo spati, če izprazni podnebje. Če odpotuje človek z juga na sever, ne potrebuje niti polovice toliko spanja, kakor doma. Šele ko se vrne, nadomesti, kar je na severu zamudil. Gre tu nedvomno za vpliv takzvanih belih noči. Ljudje na severu spe povprečno osem ur. V krajih, kjer ni zadostne razsvetljave, niti zadostnega dovoza živil, rabijo ljudje mnogo več spanja, kakor tam, kjer je dovolj živil in razsvetljave. Ruski mušik takorekoč prespi zimo, pleti pa spi razmeroma malo. Splošno potrebuje človek poleti manj spanja, kakor pozimi. S tem pa še ni rečeno, da potrebuje človeško telo po leti manj počitka in miru kakor pozimi.

Brinje, fige in rozine za žganjekuho

oddani po najnižji ceni trdka

IVAN JELACIN, Ljubljana Emonska c. 2.

V londonskih telefonskih centralah je zaposlenih okoli 6000 ženskih uslužbenk, od katerih pa se jih vsako leto približno šeststo poroči.

NAZNANILO!

Po smrti svojega soproga in očeta gospoda Franca Stupice naznanjamo podpisani, da bomo vodili našo staro, znano trgovko pod imenom

FR. STUPICA, veletrgovina z železnino in poljedelskimi stroji v Ljubljani, Gospodarska c. 1, neizpremenjeno naprej.

Za obilno cenjeno zaupanje in naklonjenost, iskano njenemu ustanovitelju, se najlepše zahvaljujemo in prosimo cenj. odjemalce, da ju v naznanjani meri prenese na nas. Z odličnim spoštovanjem

Irma Stupica l. r. Franc Stupica ml. l. r. Marija Stupica l. r. Leo Stupica l. r.